NİSAN - MAYIS - HAZİRAN • SAYI 2 • 10 TL • 2021

yediveren

DÜŞÜNCE EDEBİYAT VE SANAT DERGİSİ

DİPSİZ KUYU TÜKETİM

ALİ ALTUNKAYA • CİHAN TOPAL • ELİF BİLİCİ • ENES YILMAZ • ERKAN BOSTANCI • ESRA ALTUNKAYA • FEYZİ ÖZEK
HULUSİ FURKAN GÜRLER • KADİR İNAN • MEHMET ÖZEK • MERYEM ÇAKMAK • ONUR GÜLEÇ • RABİA MECAN
SAADET AÇIKÇA • SELMAN AYDEMİR • ŞEVKET HÜNER • ŞÜKRÜ KABA • ÜMMÜ GÜLSÜM ERGÜN KABA • ZEHRA NUR YAVUZ

BU KOLİDE **İYİLİK** VAR

Gelin Bu **Ramazan**'da
Bu Gıda Kolisini
Birlikte Dolduralım
Bir Ailenin
Sevinci Olalım

Zekatlarınızı ve
Bağışlarınızı
İhtiyaç Sahibi
Ailelere Ulaştırıyoruz.

GIDA KOLİSİ
150 TL

0535 050 43 73
0535 864 79 25
0212 620 76 76

insan ve medeniyet hareketi yediveren

İNSAN VAKFI

genç HAREKET YEDİVEREN

Albaraka Türk Katılım Bankası
Yediveren Eğitim Kültür ve Hizmet Derneği
TR07 0020 3000 0383 7765 0000 03

Yediveren Eğitim Kültür ve
Hizmet Derneği
Yayın Organı

Sayı 2
Nisan - Mayıs - Haziran

İnsan ve Medeniyet Hareketi Yediveren Adına
İmtiyaz Sahibi
Hilmi Kaya

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Murat Deli

Editör
Mehmet Özek

Yayın Kurulu
Rabia Mecan
Zehranur Yavuz
Saadet Açıkça
Enes Yılmaz
Feyzi Özek
Taner Çayır

Görsel Yönetmen
Kadir İnan

Son Okuma
Tayfun Yıldız

Tasarım
İsmail Tuna

Yayın Türü: Süreli Yayın
ISSN: 2757-5535

Adres
Yunus Emre Mahallesi
İnönü Caddesi
377. Sokak No:4

İletişim
0212 620 76 76

Email
yediverenicinyaz@gmail.com

Baskı
Matbaa İsmi

Sosyal Medya
DergiYediveren

© Yayımlanan tüm eserlerin bütün hakları Yediveren Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilerek alıntılanabilir.

Yolculuğumuz

Hilmi KAYA

İnsan gençlik ve yetişkinlik dönemindeki inanç, değer ve davranışlarının temelini büyük ölçüde çocukluk dönemine borçludur. İstanbul ili Esenyurt ilçesinde 1996 yılından beri süregelen erdemli nesillerin inşasında, bize ait ahlâki ve dinî değerlere olan alâkanın artmasında, iki gencin heyecanla çarpan kalplerinin büyük bir katkısı vardır. Allah azze ve cellenin "içinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten meneden bir topluluk bulunsun." ayetini kendilerine düstur edinen gençler, bölgemizde bulunan camilerde başlattıkları çalışmalar ile kısa sürede çocuk ve gençlerin bir araya gelmelerini sağladı.

Allah'ın rızasına uygun hareket edecek olan gençlere, kendi özbeöz değerlerini tanıtma ve gelecek nesillere değerlerimizi aktarmak hedefi ile yola koyulduk. Gençleri değerlerinden uzaklaştırmak isteyen türlü tehditleri bertaraf etmek de hedefe sağlam adımlarla yürümek için önemliydi. Bölgemizde bu amaçları önceleyen, gençlere ve çocuklara hitap eden sosyal ve kültürel bir kurumun olmaması, yeni girişimlerin gerekliliğini aşikâr kıldı. Gençleri ve çocukları kötü ortamlardan uzak tutmanın yanı sıra nitelikli birer fert olarak yetişmelerini sağlamak amacıyla etüd çalışmaları, sohbet ortamları, sosyal ve sportif etkinlikler tertip edilmeye başlandı.

Yaklaşık sekiz yıl süren bu çalışmalar sonucunda faaliyetlerimize katılan gençlerin sayısının çoğalması, farklı ihtiyaçları beraberinde getirdi. Öğrencilerin ders çalışmaları ve araştırma yapmaları için bir kütüphane, bir araya gelecekleri sohbet ve oyun ortamları, kişisel yeteneklerini geliştirebilecekleri ve sergileyecekleri bir mekân gibi ihtiyaçlar, bizleri yeni arayışlara sevk etti. Bu arayışlar bizi yapacağımız faaliyetlerin; nitelikli, herkese açık, resmi ve toplumun güven duyabileceği bir kurum altında yürütülmesi gerektiği sonucuna götürdü. Velilerimizin ve esnafımızın fedakârane gayretleri ile 14 Nisan 2004 tarihinde YEDİVEREN EĞİTİM, KÜLTÜR VE HİZMET DERNEĞİ kuruldu. Allah'a hamdolsun, hayırlı işlere öncülük eden kurumumuzda, kardeşlerimizle bugün de aynı heyecanla yol yürüyoruz.

Yolculuğumuza, zamanın şartlarını, gelişen ve değişen hedef kitlemizi ve en başta en önemli hazinemiz olan insan kaynağının doğru kullanılması gibi gereklilikleri dikkate alarak, her zaman bölgemizde bulunan gençlerin ahlak ve ruh inşasını önceleyen bir yaklaşımla, farklı alanlara ve yeni perspektiflere açık bir bakış açısıyla devam ediyoruz. Bazen önceliklerimiz ve imkanlarımız gereğince belirli alanlarda yoğunlaşsak da farklı alanlarda da insanımıza değer katacak hizmetler üretmeyi hedefliyoruz. Bu doğrultuda kendi medeniyetimizin kaynaklarından ilham alarak yaşadığımız şu zaman ve mekanda gök kubbeye naçizane hoş bir seda bırakmak için süreli yayın hayatına bismillah dedik. Niyetimiz öncelikli olarak bu çabanın sürekliliğini sağlamak ve bu sayede bölge gençliğini okumaya, düşünmeye, yazmaya yönlendirmek, onlara fikirlerini toplumumuzla paylaşabilecekleri bir ortam sağlamaktır. Gayretlerin meyve vermesi niyazı ve tohumun ağaca dönmesi misali bu mütevazı düşünce işçiliği çabasının da ileride belki bir yayınevine dönüşmesi hedefi ile yolumuza Allah'ın rızasını gözeterek ilerlemek duasıyla...

Son olarak bugüne kadar İslam davasına emek sarf edip çile çeken büyüklerimizden ahirete irtihal edenlere Cenab-ı Allah'tan rahmet ve mağfiret, berhayat olanlara ise sabır ve afiyet ihsan eylemesini yürekten niyaz ediyorum.

insan ve medeniyet hareketi yediveren

EDİTÖRDEN

Zamanın sınırlı doğası nedeniyle fertler, çeşitli faaliyetler arasından seçim yapmalıdır. Fert, kendisine sunulan kısıtlı zamanın bilincinde olup seçimini en doğru şekilde yapmalıdır. Bu bilinç halinin olmaması durumunda, tüketme eylemi kaçınılmaz olur. Tüketmek eylemi, sonuçları itibariyle tek boyutlu değildir. Bizzat tüketen kişinin tükenmesi bağlamında çeşitli boyutları olan bir eylemdir. Örneğin, zaman tüketimi. Ferdin zamanını boş işlerle geçirmesi, aslında kendi kıymetli zamanını boş işlerle tüketmesidir. Kısacası, bir şeyi tüketmen, seni tüketecek olana da davetiye çıkarmak anlamına gelmektedir. Tüketme yoluna girdiysen tükenmeden çıkamazsın. Yolunu seç, Tükenme!

İlkbahar ve Ramazan ikliminde dergimizi sizlerle buluşturmanın heyecanını yaşıyoruz. Dergimizin ikinci sayısında yazarlarımız (Yapay) Gün Işığında Avm Yolculuğu, Ey İnsan, Tükenişine Seyirci Kalma!, Uyuşturulmuş Beyinler, Kadın Bedeninin Metâlaştırılması: Bir Reklam Arası, Her Şey Leş Kokulu Su İçin, Muhâbetteki Sır, Yılda 93 Kilo!, Çöpe Atılan Yemediğimiz Yemekler Değil İnsanlarımız Ve İnsanlığımız, Uyanın!, Çarklar Dönmeli, En Büyük Tüketim Çılgınlığı! Ömür İsrafı yazılarıyla tüketim konusunu ele aldılar. Bu yazıların yanında Tefsir, Diriliş Öncüleri, Sefer Düşü, Söyleşi, Karikatür, Kitap Hâli ve İnsan Manzaraları gibi bölümler de dergimizin içeriğinde sizler için hazırlandı. Ramazan ikliminin bizim için arınma, yenilenme ve diriliş vesilesi olması duasıyla...

"En kötü kombinasyon, boş bir ruh ile dolu bir midedir."
Aliya İzzetbegoviç

Selâmun Aleyküm

İÇİNDEKİLER

6 **Yapay Gün Işığında Avm Yolculuğu**
Feyzi ÖZEK

9 **Ey İnsan, Tükenişine Seyirci Kalma!**
Şükrü KABA

11 **Uyuşturulmuş Beyinler**
Rabia MECAN

13 **Kadın Bedeninin Metalaştırılması Bir Reklam Arası**
Enes YILMAZ

15 **Her Şey Leş Kokulu Su İçin**
Saadet AÇIKÇA

17 **Muhabbetteki Sır**
Esra ALTUNKAYA

18 **Yılda 93 Kilo!**
Ali ALTUNKAYA

19 **Çöpe Atılan Yemediğimiz Yemekler Değil İnsanlarımız ve İnsanlığımız, Uyanın!**
Meryem ÇAKMAK

20 **Çarklar Dönmeli**
Selman AYDEMİR

23 **En Büyük Tüketim Çılgınlığı! Ömür İsrafı**
Elif BİLİCİ

24 **Tüketirken Tükenme!**
Şükran YÜZBAŞI

25 **Kur'an ve Hadisler Işığında İsraf Kavramı -** *Tefsir*
Erkan BOSTANCI

27 **Ciğerparem -** *İnsan Manzaraları*
Şevket HÜNER

28 **Mavi Marmara Gazisi Şahin İbrahim Güleryüz ile Mavi Marmara'yı Konuştuk -** *Söyleşi*
Onur GÜLEÇ

32 **Bir Kudüs Seferi -** *Sefer Düşü*
Mehmet ÖZEK

37 **İslam Kardeşliğinin Liyakatlı Temsilcisi Hasan El Benna -** *Diriliş Öncüleri*
Zehra Nur YAVUZ

39 **Kutsallığın İşçisi: Oruç -** *Kitap Hâli*
Ümmü Gülsüm Ergün KABA

41 **Kapitalizm -** *Karikatür*
Kadir İNAN

42 **On Sekizlik Duygularım -** *Deneme*
Hulusi Furkan GÜRLER

43 **Etkinlikler**

46 **Yardım Çalışmaları**
Cihan TOPAL

48 **Sizden Gelenler**

- DOSYA -

Yapay Gün Işığında Avm Yolculuğu

Feyzi ÖZEK

Küreselleşen dünyanın yeni kuralları, popüler kültür ve tüketim ile şekillenmekte, bireye tüketirsen popülersin ve mutlu olursun mesajı aşılanmaya çalışılmaktadır. Müşteri taleplerini sonsuz bir şekilde karşılama iddiasıyla yapay bir dünya sunan AVM'lerin hipnozuyla karşı karşıya bulunmaktayız.

AYD Başkanı Prof. Dr. Hüseyin Altaş yaptığı bir açıklamada, "Şubat 2021 itibariyle ülkemizde yaklaşık 441 AVM faaliyet gösteriyor" dedi. 600 bini doğrudan olmak üzere toplamda 3 milyona ulaşan bir istihdamdan bahsediliyor. Her geçen zaman daha da büyüyor kim bilir belki de bir gün dünyamız devasa bir AVM haline gelir.

AVM'lerde gezinirken sanal gerçeklik gözlüklerinin üç boyutlu dünyasıyla muhtemelen karşılaşmışsınızdır. Bu gözlükleri kullananların ise zaman zaman komik halleriyle de karşılaşmışızdır. Ne diyelim gerçekten de komik, bu gözlüklerin özellikle de büyük büyük amca ve teyzelerin imtihanı haline gelmesi de yüzlerde ayrıca tebessüm oluşturuyor.

Görevlinin "buyurun efendim sıranız geldi" demesine kadar eminim her şey çok eğlencelidir. Ancak artık simülasyonun içerisinde siz varsınız!

Sanal gerçeklik dünyasında, başkahraman edasıyla kimi zaman göklerde süzülen bir pilot kimi zaman da bir savaşçı çıkar karşımıza. Kahraman(!) olarak zaman zaman ayakta durmakta zorluk çekiyor, bu sefer de sizi görenler kendini gülmekten alıkoyamıyordur.

AVM'ler ışıl ışıl (yapay) dünyasıyla, adeta ateşe kanat çırpan kelebekler gibi insanlığımızı büyülerken ne kadar acı ki, kütüphane ve ibadethanelerimiz ise kaderlerine terk ediliyor.

Sanal dünya, içinde kaybolan bizlere çoktan sahte mutluluk ve korkuları yaşatıyordur bile. İsterseniz sanal gözlüklerinizi takın, kısa bir AVM yolculuğuna çıkalım.

AVM'ler ışıl ışıl (yapay) dünyasıyla, adeta ateşe kanat çırpan kelebekler gibi insanlığımızı büyülerken ne kadar acı ki, kütüphane ve ibadethanelerimiz ise kaderlerine terk ediliyor.

AVM çalışanları genellikle gençlerden seçilir; çünkü saatlerce hatta tüm gün çalışanlardan ayakta durmaları beklenir. Ayrıca kurumsallık gereği çalışanların sürekli güler yüz ve pozitif olmaları da beklenir.

Ne yazık ki güneşin doğallığını yapay ışıklarla değiştiren zihniyet bu defa da çalışanların doğal duygularını hedef aldı ve onlara set çekti.

Kim bilir, çalışan belki de gün içinde üzücü bir haber almıştır ama kimseye hissettirmemeli, doğru ya yoksa kurumsallığa uymaz! Ne olursa olsun gelen müşteriler sahte de olsa gülücüklerle karşılanmalı.

Yorumsuz!!!

AVM çalışanları neden aşırı şık gençlerden seçilir?

Yapılan son araştırmalarda D vitamininin covid 19 salgını önlemede ve tedavi etmede önemli olduğu tespit edilmiştir. Peki, sabahtan akşama kadar yapma ışıkların altında bulunan AVM çalışanları, güneşten alınması gereken D vitaminini nasıl alacak?

AVM'lerde genellikle ibadethaneler neden en alt katlara sıkıştırılmışken en üst ve ferah katlara yemek yeme bölmeleri konulur?

Avm'lerde müşterilerin görmesi için neden saat konulmaz?

Birçok ülkede AVM'ler pazar günleri kapalı, cumartesi de belli saatler arası açıkken, neden bizde pazar günleri hıncahınç doludur?

AVM vitrin ve reyonlarında şık görünen eşyalar, alındıktan sonra neden büyüsü kaybolur?

Avm çalışanlarının sürekli kameralarla izlenme, gizli müşteri korkusu ve çalışırken ayakta kalması düşünüldüğünde iç dünyaları da dışarıdan göründüğü gibi midir?

Avm'de takılan gençlerin çoğunun elinde son model telefonları ve bir kahveye onlarca TL verdiğini görünce de sormadan edemiyorum, ne kadar da varlıklısınız!

Ne zaman bu hale geldik?

AVM'lerde çocukların doğal gelişimi için sunulmuş kum havuzlarını görünce istemsizce uzaklara dalıp gidiyorum. Eskiden içinde büyüdüğümüz toz toprağın bugünlerde tüketim aracı haline gelmesi ne kadar acı değil mi?

Hâlbuki insanın mayasında toprak vardır, hatta toprak ile uğraşmak medeniyetimizin bir parçası olarak görülmüştür. Toprak insanın stresini, elektriğini alır; bazen bebeklerin kum yediğini görürüz tabi ki de dikkat etmek gerek ama uzmanlar vücudun demir ve kalsiyum ihtiyacından dolayı yenildiğini söylüyor.

AVM'deki gencimizin patates dilimlerini elleriyle iştahla yediğini görünce, aklıma elle yemenin aslında peygamber sünneti ve Anadolu kültürümüzün bir parçası olduğu ge-

lir. Gençlerimize anlatamadığımızı popüler tüketim kültürü, elleriyle yedirdi bile.

Anadolu insanımızın elleriyle yemesine hor bakan (sözde) batı medeniyeti uygar olun nidalarını nasıl da istedikleri gibi kullanıyorlar.

Çocukken büyüklerimizin giysilerini ve eşyalarını yama yaptığını görürdüm. Ayrıca ayakkabı tamircileri defalarca yırtılan ayakkabıların adeta kurtarılıp tekrar kullanılma üssüydü. Yama yapılan elbiselerin markası da gayet renkliydi...

Yama yapılamayacak kadar eskiyen elbiseler ise giyilmek zorunda kalındığında özellikle arkadaş ortamında çocukların mahcup olmasına sebep olurdu.

Anadolu insanını bu konuda da hor gören zihniyet şimdilerde medeniyet ve özgürlük hülyasıyla gençlerimize yırtmaçlı pantolonlar, göbek üstü tişörtler, babet çorapları moda diyerek giydirmekte.

Nasıl da büyük bir oyunun içindeyiz anlamıyor muyuz? Ayşe teyzenin köyünde giydiği şalvarı yadırgayanlar şimdilerde ise moda diye kullanıyor. Uzun lafın kısası nasıl ki yokluk sadece parasızlık ile olmuyor mutluluk da sadece tüketmekle olmaz.

Biz de suçluyuz!!!

AVM'lerin yapay dünyasında, annenin kucağındaki bebeği bile bir müşteri olarak görülür.

Nasıl mı?

Evde beton yığınları içerisinde sınırlandırıldıkları yetmiyormuşçasına bir de komşular rahatsız olmasın denilerek baskılanan çocukların sesini duymuş olanlar var.

AVM'nin kapısından ilk adımı atmasıyla çocuklar etrafı keşfe çıkar ve belki de en iyi gözlemciler onlardır. Çocuk parkları, tren turu, çarpışan arabalar, palyaçolar, yüz boyama, balon dağıtımı gibi etkinlikler çocuğunuzun ilk keşfettikleri arasına girmiştir bile. Ne tesadüftür ki alt katlarda da hoş kokularıyla şekerlemeciler bulunur.

Bitmedi tabi dahası da var çocuklar için özel wc alanları, bebek araçları da düşünülmüş. Ne kadar da düşünceliler değil mi?

Şimdi siz karar verin çocuklarımızı evlerde, okul ve camilerde baskılayıp çocuk oynama alanlarını yok eden bizler şimdi kalkıp da sadece AVM'leri nasıl suçlayabiliriz?

Çocuktur isteyecek tabi; çünkü hayalini kurduğu ve elinden alınanlar artık karşısında durmakta. Renkli dünyasına ulaşmak için ağlama pahasına mücadele edecektir.

Peki, şimdi batı medeniyetinin bize altın tepsiyle sunduğu AVM'lerin, Prof. Dr. Orhan Kural'ın da ifadesiyle birer **tüketim mabedine** çevrildiğini nasıl oluyor da göremiyoruz.

AVM'lerden aşina olduğumuz masaj koltuklarında adeta efsunlanmış bir halde uzanırken birden bir uyarı sesi gelir "rahat koltukta oturmak istiyorsan cebindeki ufaklıkları alayım der!". Yapay bir dünyadan da bu beklenirdi zaten bu dünyanın gerçekliği cebindeki paran kadardır. Paran yoksa oturduğun koltuğa dikkat et!

AVM yolculuğumuzun sonuna geldik sanal gerçeklik gözlüklerini isterseniz çıkartın ama göreceklerimiz değişmeyecektir.

İsterseniz gözlerimizi kapatalım; ama bu sefer de hafif bir melodiyle zihin dünyamıza tüketim kodları işlenecektir.

Bir de az kala unutacaktım o gözlükleri zamanı geldiğinde çıkaramazsanız o dünyaya hapsolursunuz ve bu defa dışardan acınacak halinize gülen çok olur.

Bu hipnozdan kurtulmanın bir yolu var: Zihin dünyamızın yeniden inşasıyla başlayıp ihtiyaç fazlası her şeyden uzak duralım. İsteklerimize değil ihtiyaçlarımıza kulak verelim...

İnsanı insan yapan tükettikleri değil paylaştıklarıdır.

- DOSYA -

Ey İnsan, Tükenişine Seyirci Kalma!

Şükrü KABA

İhyâ-ü Ulûmi'd-dîn müellifi İmam Gazâlî (Rahimetullah) eserinde israfa dair şu tanımlamayı yapar: "Dinin, adetlerin ve insanlığın gerekli kıldığı yerlere gerekli gördüğü ölçüde harcamak cömertlik, bu ölçülerin altına düşmek cimrilik, bunların üstünde harcama da israftır." Gazâlî'nin sözlerinde dikkatimizi çeken nokta şudur ki, sadece cömertlik üstü tasarruflar israf kapsamına alınmıyor. Cömertlik-cimrilik zıtlığı bağlamında aslında dengenin ortadan kalkması insanı israfa götürür. Müsrif insan, dengeyi kaybeden insandır. İsrafın, tek başına gereğinden fazla tüketmekle ilgili bir mesele olmadığını anlıyoruz. Bu bağlamda yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de israf dört ana başlık altında ele alınmıştır:

1. Tevhid inancından sapmak
2. Günahlara boğulmak suretiyle kişinin kendine kötülük etmesi
3. Dini hükümlere muhalefet
4. Kişinin sorumluluğu altındaki mal ve imkânları gereksiz yere harcaması

İlk üç madde ile dördüncü maddeyi kendi içinde bir ayrıma tabi tutmamız gerekir. Nitekim dördüncü maddede geçen israf, yaygın anlamda bildiğimiz tüketim sarfiyatına dayalı bir meseledir. Bu gereksiz harcamaları insan ve çevresi ile ilgili bir konu olarak değerlendiririz. Bu israfta manen zararlı çıkan insan olsa da doğrudan çevresel faktörlere verdiği bir zarar da söz konusudur. İnsanın tüketime dayalı çevreye verdiği zararı şu şekilde sıralayabiliriz; gıda israfı, ekmek israfı, su israfı, hava kirliliği gibi yaşamı zorlaştıran tasarruflarımız yönüyle insanın kendi eliyle çevresini nasıl israf ve ifsad ettiğini anlayabiliyoruz. İsraf, insanda bir duyarsızlık halinin yansımasıdır. Gıda ve Ekmek israfında insan; açlık, yokluk, yoksulluk gibi toplumsal hadiselere kayıtsız kalmaktadır. Su israfında ise su ihtiyacını giderdiğini düşünen insan aynı zamanda gereğinden fazla su tükettiğinde başkalarının da hakkına girmektedir. Nitekim duyarlı olan birileri suyu gereği gibi kullanırken birilerinin israf etmesi bir hak ihlalidir.

Ülkemiz özelinde baktığımızda israf konusunda farkındalık oluşturan ve dikkat çeken bazı çalışmalar yapılmaktadır. Ekmek israfıyla mücade-

Dinin, adetlerin ve insanlığın gerekli kıldığı yerlere gerekli gördüğü ölçüde harcamak cömertlik, bu ölçülerin altına düşmek cimrilik, bunların üstünde harcama da israftır.

le konulu kamu spotları, belediyelerin geri dönüşüm projeleri, su israfı ve kuraklıkla mücadele ile ilgili farkındalık uyandırma faaliyetleri, atıkların geri dönüşüme kazandırılması çalışmaları, iklim değişikliği ile ilgili birtakım ileriye yönelik tedbirler vs... Ekolojik dengeye katkı sağlayan birtakım çevresel anlamda mücadele bu şekilde mümkün olmuştur. Çünkü israfın getirdiği çevre sorunları bellidir, buna bağlı olarak çözüm de bellidir.

İnsanın tükenişine nasıl bir çare bulmak gerekir? İlk üç maddeye baktığımızda karşımızda insan var ve soruyoruz, insan burada ne tüketiyor? Cevabı çok uzaklarda aramayalım. İnsan kendini tüketmektedir. Birer kelimeyle ifade edecek olursak inkâr, günah, muhalefeti insanda içsel bir tükenişe zemin hazırlar. Bu aynı zamanda çürümedir. İsraf, tüketimde bir dengesizlik ise; kendini tüketen insan da Kur'anî tabirle müsrif olur.

İnkâr-günah-muhalefet kavramları ile özdeşleştirdiğimiz insanın içsel tükenişine seyirci kalmamalıyız. Şuur insanı mümin yapar. Şuursuzluk ve duyarsızlık ise insanı müsrif yapar. İnsanın Hakk'a karşıt duruşu önce onu Hakk'a asi ya da muhalif yapar. Şeytanın yoldaşlığı ile günah kapısı aralanır. Bu bataklık yolda şeytan elimizden tutar, inkâr kapısından sokar ve nihayet kendimizi müsrif olmuş bir şekilde buluruz. Anlamını arayan insan ya Hakk'ı bulacaktır ya da şeytana yoldaş olacaktır. İnsan tükenişine seyirci kalırsa yeryüzünde Allah'ın kendisine belirlemiş olduğu fıtratı unutacak, içten içe çürüme başlayacaktır.

İnsanın tükenişi adeta bir yolda yürümeye benzer. Bu yol öyle bir yoldur ki yukarıda da ifade ettiğimiz şekilde şeytanın yoldaşlığı ile birçok engebe, zorluk ve sıkıntıya doğru akıp gitmektedir. Yolun sonunda tükenmiş, müflis bir insan karşımızda olacaktır. Sağına ve soluna bakacak, gözleri yol arkadaşını arayacak, bir de bakacak ki yapayalnız. Şeytan görevini tamamlamış, o kişiyi bir yerlerden seyretmektedir. Çözüm ise fıtrattadır. "Fıtrat; Allah-ü Teâlâ'nın mahlûkatını, kendisini bilip tanıyacak ve idrak edecek bir hâl, bir kabiliyet üzere yaratmasıdır." (Lisanü'l-Arab) İnsan; Rabbinin kendisine belirlemiş olduğu fıtratı merkezine alırsa yol sırati müstakim olacak, yolcu da müttaki olacaktır. Dertlerimiz, endişelerimiz, kaygılarımız, korkularımız ne olursa olsun imanımız bizi koruyan bir kalkandır. Onunla anlam bulacağız. Yol azığımız ise iman, sabır, tevekkül, tefekkür, tezekkür ve dua olacaktır. Böylece insan Rabbini tanıyacak, kendini tanıyacak, yeryüzünde bulunuş amacını idrak edecektir. Öyleyse tükenişimize seyirci kalmamanın yolu Rabbimize dönüştür. Rabbim hepimize nasip eylesin. (Âmin)

- DOSYA -

Uyuşturulmuş Beyinler

Rabia MECAN

"Müjdecim, kurtarıcım, Efendim, Peygamberim, Sana uymayan ölçü hayat olsa teperim"
Necip Fazıl Kısakürek

Bundan tam 68 yıl önce, 1953'te, James Old ve Peter Milner adında iki bilim insanı beynin ödül merkezini keşfetmek adına bir deney tasarladılar. Bir farenin beynine elektrot yerleştirip kafesin içine bıraktılar. Fare, kafesin belli bir yerine her gittiğinde elektrot aracılığıyla bir uyarı verdiler ve farenin zamanla kafesin o bölgesine daha fazla gittiğini hatta oradan hiç ayrılmadığını fark ettiler. Ardından düzeneği değiştirip elektrotu bir pedala bağladılar ve farenin bulunduğu kafese yerleştirdiler. Fare, rastgele gezinirken pedala bastı, uyaran aktifleştiği için fare bu eylemi arttırarak devam ettirdi. Öyle ki önüne konan yemekleri fark etmedi bile...

Beynimiz, çevremizden her an çeşitli uyaranlar alır. Bu uyaranlar beyinde bir süzgeçten geçerek pozitif ve negatif olarak ikiye ayrılır. Pozitif uyaranlar beynin ödül sistemini ve bu sistemde anahtar bir rol oynayan dopamin yolunu aktifleştirirler. Bu düzenek bağımlılıkların kaynağı sayabileceğimiz yapıyı ihtiva eder. Dışarıdan bir müdahale ile aşırı uyarma durumunda beyin, geçerli davranışın tekrarlanması için güdülenir ve bağımlılık oluşur. Bir şeyin bizi bağımlı hale getirmesi için dopamini çok hızlı bir şekilde arttırması ve azaltması gerekir. Örneğin sigarada bulunan nikotin, dopamini 20 dakika içerisinde arttırır ve 1 saat sonra da düşürür. Bir saat sonrasında beyin bu hazzı defalarca yaşamak ister ve nikotini tekrar alana kadar sürekli uyarılar gönderir, bu yoksunluk olarak tanımlanabilir. Tıpkı deney faresinde olduğu gibi.

Bu Kadar Kolay Mı?

Hedonik (hazcı) tüketimin bizleri ele geçirdiği bu düzende bağımlı olmak o kadar da zor değil. Yaşamdaki tek iyi şeyin mutluluk ve haz olduğu öğretisi, insanı ilkel benliğine yaklaştırırken, gayri ahlaki ihtiyaçları da zorunlu hale getirdi ve buna bağlı, bireyde çeşitli bağımlılıklar oluşturdu. Anında tatmin olma arzusu insanı hakikatinden uzaklaştırdı, doyumsuzlaştırdı ve tahammül seviyesini en aza indirdi. Bunu iyi bilen, insan beyin yapısını iyi analiz eden maddeperest üretim ve endüstri, insanı hikmetli besinlerden uzak tutma yoluna girdi ve özellikle temel gıdalarla oynadı. Sofralarımızdan eksik etmediğimiz rafine şekeri(tatlandırıcı), işlem görmüş tuzu ve beyaz unu düşünelim, onunla yaptığımız baklavalar, poğaçalar, börekler... Bir tabak daha, bir tabak daha ve bir tabak daha... Doymuyoruz, çünkü yemeklerimizde kullandığımız bu katkılar yahut paketlenmiş, hazır gıdalar yasallaştırılmış uyuşturucular gibi. Vücuda ilk girdiğinde dopamini aktifleştirip haz veriyor sonrasında elinden oyuncağı alınmış çocuklar gibi oluyoruz. Günümüz hastalıklarına dikkat edelim, al-

Yaşamımız haz ilkesine doğru gidiyor, bu yüzden her şey sadece benim için, bütün dünya benim için yaratılmış görüşünde birçoğumuz.

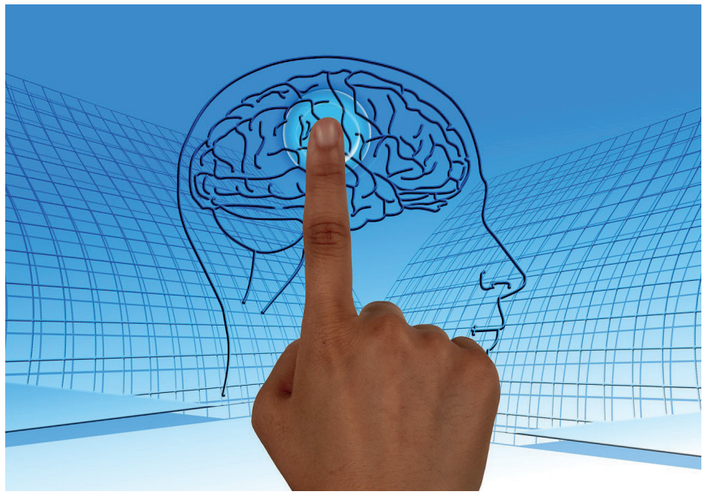

zheimer, diyabet, obezite, kalp rahatsızlıkları, astım, safra ve böbrek taşları, ruhsal hastalıklar, otizm vb. hepsinin kaynağında rafine şeker, tuz ve un var.

Tuza değinmişken, Çin tuzunu hiç duyduk mu? Diğer adıyla monosodyum glutamat yahut ne olduğunu anlamayalım diye MSG, bir tür tatlandırıcı, endüstri öyle diyor, ben serbest uyuşturucu demeyi tercih ediyorum. Vücutta hızlı emilimi ve daha fazla protein aldım algısı ile bağımlılığı arttırıyor. Paket ürünlerin çoğunda bulunuyor; cips, çikolata, kraker, hazır çorbalar vs. fark ettiysek hepsi hızlı atıştırmalıklar.

Hızlı yaşamlarımıza ne kadar da uygun! Batı tipi beslenmenin, hazcı tüketimin alışkanlıklarımızı, kültürümüzü, geleneklerimizi, inançlarımızı ne denli değiştirdiğini görebilseydik buzdolaplarımız büyük ihtimalle boş olurdu.

Araştırmıyoruz. Tayyib besinler nedir, nasıl ulaşırız bilemiyoruz. Topraktan uzaklaştıkça, metropole hapsoldukça iyi gıda kötü gıda arasındaki ayrımı yapamıyoruz. Laboratuvar ortamında üretilen eti duyduğumuzda "öyle şey mi olur, canım" dedik. Belki sofralarımızda yerini aldı farkında değiliz. Bizi bizden daha iyi bilenler beyinlerimizi uyuşturuyor göremiyoruz! Dizilere filmlere bakın, özendirdikleri yaşamlara; şaşalı sofralar, dolu ve bitmemiş tabaklar, her sahnede bir alkol şişesi, elinde sigara belinde tabanca hayran olduğumuz karakterler... Ne kadar mutlular, sadece zevk uğruna yaşamlar, hedonizmi sevecen hale getiriyorlar. Bizler de deney faresi gibi kumandada ileri tuşuna her bastığımızda mutluluktan deliriyoruz.

Yaşamımız haz ilkesine doğru gidiyor, bu yüzden her şey sadece benim için, bütün dünya benim için yaratılmış görüşünde birçoğumuz. Hiç üzülmeyeyim, acı çekmeyeyim derken mutluluğu madde(uyuşturucu) kullanımında buluyor insanlar. Amfetamin, metamfetamin içeren sentetik uyuşturucu maddeleri alımı dikkati çekiyor. Beyinde hazzı iki katına çıkaran bu uyuşturucularla, 500'lük bir haz yaşayan beyin 100'leri 200leri aramıyor, bu bağımlılığa sebep oluyor, beyin yalnızca bu dürtünün peşinden gitmeye başlıyor. Uyuşturucu ve alkol kullanımıyla beyin yapısı tahrip oluyor, işlevselliği bozuluyor ve ahlaki davranışlarımızın hafızası niteliğindeki ön beyin (prefrontal cortex) pasifleşiyor. Dolayısıyla insan, insani değerlerinden uzaklaşıyor.

Uyanmazsak uyuşturmaya devam edecekler.

"Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın!"
(Bakara Suresi 195. Ayet)

Müslüman, kendi kimyasını bilmekle mükellef kimsedir, aklından, midesinden kısaca bedeninden sorumludur. O halde müfsit tüketim biçiminden sıyrılmalı, bâtıla mesafe koymalı, İslami ölçüleri esas almalıdır. Şanslıyız, çünkü benzersiz bir örneğimiz Fahri Kâinat Efendimiz var. Şanslıyız, çünkü Kur'an-ı Kerim'de beden afiyetimiz için formüller var.

Yüce Allah, "Ey insanlar, yeryüzünde bulunan şeylerin helâl ve temiz olanlarından (kazanıp) yiyin ve şeytanın adımlarını (fasık ve facir adamlarını) izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır." (Bakara, 168) buyuruyor. İnsan ne yerse odur.

"Ne oldu John, hasta mısınız? – Hayır uygarlık yedim."

Cesur Yeni Dünya, Aldous Huxley

- DOSYA -

Kadın Bedeninin Metâlaştırılması Bir Reklam Arası

Enes YILMAZ

Kadın bedeni reklamlar vasıtasıyla fütursuzca metâlaştırılırken herkes gerçek anlamıyla "seyirci" kalmakta, hiç kimse bu hayâsızlığa dur dememektedir.

Metâ kelimesi Arapça bir kelime olup Kubbealtı Lügati'nde "Satılacak, kazanç sağlanacak mal, ticaret malı", TDK'de ise "Mal, ticaret malı" olarak geçmektedir. Dolayısıyla yaratılmışların en şereflisi olan insanla yan yana gelmesi pek düşünülmeyecek bir kavram. Eğer kapitalist bir dünyada yaşamıyorsanız tabi.

Kapitalizmde esas olan kapital yani sermayedir. Kapitalizm bu amacına ulaşmak için herkesi ve her şeyi kullanır. Bu doğrultuda kullandığı en etkili araç ise hiç şüphesiz ki reklamdır. Koca şirketlerin reklam ajanslarına ödedikleri devasa rakamlar ise bunun en somut delilidir.

Kapitalizm açısından reklam hayati bir önem taşır. Kapitalizm, reklamlar vasıtasıyla insanları tüketime teşvik eder. İnsanlar tükettikçe kapitalizm varlığını sürdürmeye devam eder. Bu yüzden reklamlar göz alıcı olmalıdır. İnsanların birtakım hislerine hitap etmeli, o hisleri harekete geçirmelidir.

Ülkemizde gösterime giren reklamlara baktığımızda "kadın"ın sıklıkla işlendiğini görüyoruz ancak bir anne veya bir eşten ziyade cinsel bir obje olarak... Sakızdan tutun patates cipsisine, dondurmaya, araba lastiğine kadar her türlü reklamda cinsel obje olarak kullanılıyor kadın. Reklamlarda kadın bedeni teşhir ediliyor; kadın bedeni ile satılmak istenen sakız, bisküvi, dondurma vb. ürünler özdeşleştirilerek erkeklerin bu ürünleri arzulamaları sağlanıyor.

Kadınların başrolde oldukları reklamlar incelendiğinde insanın aklına pek çok soru takılıyor: Bir cips reklamında elinde bir patates cipsi olduğu halde, ünlü bir aktrisin resminin üzerinde yazan "tek atımlık çıtır" ibaresi zihinlerde nasıl bir karşılık bulmaktadır? Kadın ile araba arasında nasıl bir münasebet vardır ki galerilerde her arabanın yanında yarı çıplak bir kadın boy göstermektedir? Bazı reklamlarda kadının güzellik ve çekiciliğini isteklerini elde etmede bir araç olarak kullanması durumuyla tam olarak nasıl bir mesaj verilmek istenmektedir? Verilmek istenen tüm bu mesajlar kadın onuru açısından utanç verici olsa da sermaye olarak geri dönüş sağladığı için kapitalizm açısından mübahtır, meşrudur.

Kadın bedeni reklamlar vasıtasıyla fütursuzca metâlaştırılırken herkes gerçek anlamıyla ''seyirci'' kalmakta, hiç kimse bu hayâsızlığa dur dememektedir. Devlet; kanun çıkarmak suretiyle bu hayâsızlığın önüne geçmemekte, sözüm ona kadın hakları savunucusu feminist dernekler kıllarını dahi kıpırdatmamakta, yazılı ve görsel basın ise bu durumu ''cesur, cüretkâr'' gibi sözcüklerle geniş kitlelere pazarlamaktadır. Feministlerin mevzubahis kadın bedeni üzerinden elde edilen sermaye olunca gömüldükleri derin sessizlik ise ayrıca manidardır.

Feminizmin Üç Maymun Hali

Kadın haklarını savunduklarını iddia eden feministlerin reklamlar aracılığıyla kadın onur ve haysiyetinin ayaklar altına alınmasına tek kelime bile olsa tepki göstermemeleri oldukça manidardır. Sayısız kadın derneği olan Türkiye'de bu acı tablo, hiçbir kadın(!) derneğinin dikkatini çekmemektedir.

İnsan sormadan edemiyor, bir sakız fazladan satabilmek için kadın bedeninin cinsel obje olarak reklamlarda teşhir edilmesi karşısında nasıl olur da feministler üç maymunu oynar? Nerede o kadın hakları için yürüyüşler yapan, pankartlar açan hatta polisle karşı karşıya gelen cesur(!) feministler? Sözüm ona kadın sömürüsüne engel olabilmek için ''aile'' kurumunu bile hedefe koyan feministler, kadın bedeni üzerinden ekonomik rant elde eden kapitalistleri niçin hedefe koymaz?

Tesettür Korur

Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, bedenlerini örtecek elbiselerini giysinler.

(Azhâb Suresi 59. Ayet)

Tesettür; İslam kadınını erkeklerin şehevi bakışlarından koruduğu gibi onu sömürmek, metâlaştırmak isteyen her türlü batıl ideolojiden de korur. Yakalarının üzerine saldığı başörtüsü ile saçının telinin bile görünmesine müsaade etmeyen İslam kadınını hangi ideoloji metalaştırabilir ki? Tesettür, kadın ile onu sömürmek isteyen ideolojiler arasında aşılması mümkün olmayan bir set görevi görür. Bu aşılmaz set bin dört yüz yıldır İslam kadınını muhafaza ettiği gibi kıyamete kadar da muhafaza edecektir biiznillah.

İslam'dan uzaklaşmasının bir sonucu olarak metalaşan kadın ise yeniden İslam'a dönerek bu kirli çarkı kırabilir, kapitalizm bataklığından ve üzerindeki çamurlardan kurtulabilir.

- DOSYA -

Her Şey Leş Kokulu Su İçin

Saadet AÇIKÇA

Antik çağdan bu yana kullanılan, bulunduğu yere göre kokusu, bileşen türü ve hacmi değişen doğal akaryakıt olan petrol; içten yanmalı motorların keşfi, sivil havacılığın artmasıyla, organik kimya ve özellikle plastik, yapay gübre, çözücü, yapıştırıcı ve böcek zehri üretimindeki önemi de dahil olmak üzere onu daha kıymetli ve vazgeçilmez yapmıştır.

Tabi petrole olan yoğun ilgi ve talep dostu düşmana kırdırmış; din, kardeşlik duygusu hiçe sayılarak kim kime dişini geçirebilirse mantığıyla siyaset, petrol için ülkeler arasında yapılmıştır.

Güçlü olan güçsüzü ezmiş, ezmekle de kalmayıp maddi manevi tüketmiştir.

Petrol için akan kan ve göz yaşının ilk tarihi ekim ayının 6'sı 1973' tür.

Ve bu sadece bir başlangıçtır, git gide daha çetin daha zalimce savaşlar olacaktır petrol için...

Özellikle Ortadoğu bölgesinde daha çok petrol bulunması oraya kan emici vampirlerin akın etmesine sebep olacaktır...

Yine olan özellikle çocuklara ve kadınlara olacak çünkü savaşan ülkeler veya sömüren ülkeler insan haklarını, çocuk haklarını, kadın haklarını hiçe sayacak hatta bu kaos ve kargaşa ortamını birçok konuda kendi çıkarı için değerlendirecektir...

Savaşlarda sadece canlar gitmemekte, insanlık onuru ve şerefi paspas misali yerlerde çiğnenmektedir.

Savaşlarda sadece canlar gitmemekte, insanlık onuru ve şerefi paspas misali yerlerde çiğnenmektedir.

Çok ağır travmalar ve ağır imtihanlar yaşamaktadır savaşın mağdurları olan insanlar...

Bizim izlemeye gözümüz, gönlümüz, midemiz kaldırmazken yaşananları, onlar ölümden beter olan o ağır imtihanları yaşamaktalar, tabi buna yaşamak denirse!...

Biz sıcacık evimizde, yediğimiz önümüzde yemediğimiz arkamızda dizi izler gibi savaş izleyip sanki dünyanın tek sıkıntı yaşayanı bizmişiz gibi depresif olmaya devam edersek bir gün Allah o nimeti de yüzümüze vurur...ne şükür ne dua ne sabır ne merhamet olmazsa bizim de sonumuz pekte hayra alamet değil...

Aman elimizden ne gelir demek yerine en azından Müslüman kardeşlerimiz veya insanların hayır ve selameti için dua edebiliriz. Az çok demeden 3 veya 5 sadakamızı savaşın içindeki kardeşlerimize güvenilir bir yardım kurumuyla göndertebilir, bir parça da olsa üstümüze düşeni yapmaya gayret edebiliriz...

Çünkü yetersiz beslenmekten, soğuktan, gerekli tedavi ilaçlarını karşılayamamaktan ölen; özellikle çocukların sayısı az değildir...

Ve işin karanlık ve gerçek yüzü şu ki, bu savaşlar ve savaş mağdurları hiç bitmeyecek hatta git gide daha zalimce savaşlara gebe olarak devam edecektir, belki de kıyamete kadar bu böyle sürüp gidecektir. Petrol ile ilgili OPEC'in kurucusu Venezüellalı politikacı Juan Pablo Pérez doğaya ve dünya siyasetine yaptığı olumsuz etkilerinden dolayı petrolü **şeytanın pisliği** olarak tanımlamış ve gelecekte insanların mahvoluşuna sebep olacağını öngörmüştür.

KOPTU KIYAMET

Bom patlayan balon değil
Bom patlayan eğlence fişeği değil
Bom bu bir oyun değil

Bu kan ve göz yaşı, bir parça insan eti
Koptu kıyamet, bu ilk değil
Koptu kıyamet, bu son değil

Yıkıldı evler, bu kentsel dönüşüm değil
Herkes çığlık çığlığa ...bu seda neşeli değil

Bu çığlık; ölümden ötenin çekilen acısı...
Yürünen yollar yol değil

Her köşe de can pazarı ve bir parça insan eti...
Ayağına değen yağmur suyu değil

İnsan kanı, masum kanı, mazlum kanı...
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Beşikteki yavru ak saçlı ihtiyar oldu.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Şen kızlar her an ölmek için dua etti.
Koptu kıyamet koptu kıyamet...!

Kocalar, delikanlılar, babalar yerle bir oldu.
Koptu kıyamet koptu kıyamet...!

Hatunlar gavura köle oldu.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Açlık, susuzluk, ümitsizlik, kardeşimin kamburu oldu.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Kardeşimin göz yaşı, bize film oldu.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Kardeşimin akan kanı, ciğerimizi yakmadı.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Asayı Musa değil, Firavun aldı.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Dinimiz, iffetimiz canımız zalimin elinde oyuncak oldu.
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Biz Müslüman değil, münafık, müşrik gibi davranır olduk...
Koptu kıyamet, koptu kıyamet...!

Her şey Firavun'un keyfi için oldu ve
biz Müslüman olamadık...!

- DOSYA -

Muhabbetteki Sır

Esra ALTUNKAYA

Âlemlerin rabbi, göklerin ve yerin mülkünün yegâne sahibi Allahû Teâlâ'ya hamd ü senalar olsun. Kalplerin tabibi, vücutların şifası, gözlerin nûru ve zîyası olan Muhammed'e ﷺ, onun ehlibeytine ve güzide ashabına sonsuz salât ve selamlar olsun.

İsrâf; aşağılık duygusunu bastırmak ve itibar satın almak için maddi imkânlarla kendini gösterme çabasıdır. Bu tanımlama israfın ilk akla gelen sınırlı manasıdır. Hâlbuki isrâf her hususta haddi aşmayı ve ilahi ölçülerden taşmayı ifade etmektedir. Yani isrâf sadece maddi imkânla ilgili değildir. O hayatın her safhasında bir davranış bozukluğu olarak kendini gösteren bir zihniyet, bir bakış açısı, kalbî keyfiyet ve hayat tarzıdır. Bu bakımdan en tehlikeli isrâf, kalbî ve manevi hayatla ilgili hususlardaki isrâflardır. Nitekim maddi israfın temelinde de manevi israf türlerinin bulunduğu aşikârdır.

Rabbimizin kullarına lütfettiği bütün nimetler O'nun rahmet merhamet ve muhabbetinin açık bir nişanesidir. Bu ilahi ikramlar kullara meccanen (yani bir bedel ödemeden) veya çalışıp hak etmeden, Allah tarafından bahşedilmiştir. Allaha Teala ayeti kerime der;

"O göklerde ve yerlerde ne varsa hepsini kendi katından (bir lütuf olarak) size amade kılmıştır. Elbette bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır." (Casiye Suresi 13. Ayet) buyrulmaktadır.

Tabii bu durum, bize verilen nimetlerin istenildiği gibi kullanılacağı manasına gelmiyor. Nitekim, Allahû Teâlâ **"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır!" (Kıyamet Suresi 36. Ayet)** buyurmaktadır.

O halde bize verilen nimetleri harcarken ilahi emirleri ve yasakları göz önünde bulundurmak mecburiyetindeyiz. Helalin hesabı haramın cezası olduğunu asla unutmamalıyız. Nitekim maddi emanetlerde isrâf, dinimizce men edilmişse; bunlarla birlikte manevi kıymeti olan, itikad, ibadet, ilim, ahlâk ve aşk (muhabbet) gibi hususlarda yapılan haddi aşma türünden davranışlar da men edilmiştir. Hatta bunlar daha tehlikeli birer kayıp olarak görülmüştür. Bu bakımdan kalbi idrak melekelerinin asıl yaratılış maksadı dışında kullanıp, Allahû Teâlâ'nın ayetlerini hiç görmeyenler de büyük israf içinde kalmışlardır. Zira Allah sevgisinin ve ona teslimiyetin mahalli kalptir. Kalpte oluşan muhabbetin menfi mi yoksa müspet mi olup olmadığı araştırılmalı bu noktada kul daima uyanık olmalıdır. Nitekim ayeti kerimede;

"İnsanlar içinde Allah'tan başkasını (ona) eş ve ortak tutanlar vardır ki onlar (eş koştuğu varlıkları) Allah'ı sever gibi severler. Hâlbuki iman edenlerin Allah'ı sevmesi çok şiddetlidir." (Bakara Suresi 165. Ayet) buyrulmaktadır.

Mârifetullah (Rabbini bilmek bulmak) için bu dünyaya gönderilen kul, sevgi ve muhabbetin yeri olan kalbini mâsivâ (Allah dışında her şey) sevgilerine kaptırmış, aldatıcı dünyanın gel geç sevdalarının elinde heder etmiştir. Gün geçmiyor ki haberlerde, bilhassa genç neslimizin bu sebeplerden ötürü düştüğü halleri üzüntü içinde izlemeyelim. Ya internet bağımlısı olmuş kendini kaybetmiş (i nesli) veyahut maddenin, alkolün esiri olmuş ya da makam ve mevki uğruna birbirini boğazlayan sözde mektep görmüş, okumuş cahilleri seyretmekteyiz. Kalp merkezden (Allah) uzaklaştıkça hırçınlaşıyor, tatminsizleşiyor, istek ve arzularının sonu gelmiyordu. Günümüz kapitalist modern cahillerinin içine düştüğü handikap tam olarak bu idi. Hep O'nu arıyorlardı aslında. Sosyal medyada, makam ve mevki de (tüm haz duygularının içinde) kul Allah'ı arıyordu aslında. O çok sevdiği evladı da bir gün onu bırakabiliyor, tutkulu olduğu insanlar da terk edebiliyor, gözü gibi koruduğu makam ve mevkisi de elinden alınabiliyor, yalnız Rabbi Rahim kalıyordu kula. Nitekim ayeti kerimede;

"Her şey yok olacak yalnız izzet ve celal sahibi rabbinin yüzü bâki kalacak." (Rahmân Suresi 26 ve 27. Ayetler) buyrulmaktadır.

Sevgi mahalli olan kalbin muhabbetini doğru yöne sevk edenler ise hem dünyada hem ahirette mamur olmuşlardı. Mârifetullah erenler, bir ile bir olanlar, tevhidin özüne varıp "hû" da yaşayanlar, muhabbete ki sır'a ermişler, sevgi, iman, ibadet gibi hususlarda isrâftan kaçınmışlardır. Tüm bu davranışları olması gereken yöne sevk etmişlerdir. Talebelik yıllarımda bir hocam, "kızım bak gönlünü hakka verenlerden Aziz Mahmut Hüdai, Mevlâna gibi mânâ önderlerinin bir günde kaç ziyaretçisi var, seni hatırlayıp gelen soran kaç kişi var, onlara hem dünyada güzel bir nâm kalmış hem de ahirette mukarrebîn (Allah'a yakın olanlar)olmuşlardır" derdi. Allah'ı bulan ve ona yakın olan ise neyi zayi etmiş, neyi isrâf etmiş, neyi kaybetmişti ki. İsmet Özel'in dediği gibi "neyi kaybettiğini hatırla!".

Kalp vardır dünyaya bağlı, kalp vardır ukbâya doğru, kalp vardır mevlaya doğru, kalp vardır. yanık olur, kalp vardır rahmet deryasına dalgın. Kalp vardır şimşekler gibi aydınlık. Kalp vardır yardım bekler. Kalp vardır hak rızasını arar. Kalp vardır hakka kavuşmayı bekler. Kalp vardır pare pare. Kalp vardır yaralı. Kalp vardır bir tane ve ayık. Kalp vardır duacıdır, hakka yalvarır. İşte bu kalp Âdem as. kalbidir. Kalp vardır teslim olmuş, bu kalpte İbrahim as. kalbidir. Kalp vardır aydınlık olur, ışıklar saçar. Her yanı aydınlatır. Bu da Rasûlullah Efendimizin kalbidir. Onun için Allah'u teladan salât ve selam dileriz.

Nitekim yine böyle engin bir gönülden dökülen, merhum Ali Ulvi Kurucu'nun Peygamber efendimize (s.a.v) yazdığı kasidesi duygularımıza tercüman olsun.

Habîb-i Kibriyâ bâb-ı recâsın yâ Resûlallah
Muhammed Mustafâ hayru'l-verâsın yâ Resûlallah
Tecellâ-yı cemâlinden elestin bezmi şâd oldu
Dil-i mecrûh-i uşşâka şifâsın yâ Resûlallah
İlâhî bir güneşsin nûruna pervânedir âlem
Yakan uşşâkı ol muhrık sadâsın yâ Resûlallah
Nebîler rûz-i mahşerde şefâ'at bekliyor senden
Gönül şehrinde her medhe sezâsın yâ Resûlallah

- DOSYA -

Yılda 93 Kilo!

Ali ALTUNKAYA

İki gün aç kaldıktan sonra nihayet birkaç parça bir şeyler bulabilen Peygamber Efendimiz (sav) Hz. Ebubekir'e dönüp "doyduk ama bu nimetin hesabı bizden sorulacak" demiş.

Doyulmadan kalkılan bir sofra, zerresi dahi israf edilmeyen bir yemek, iki günlük açlıktan sonra kurulan bir cümle...

İlâhî bir imtihan gâyesiyle içinde yaşadığımız bu cihan, cenâb-ı hakk'ın kudret ve azametinin hikmetli tecellîleriyle dolu olan sayısız nîmetlerle tezyîn edilmiştir. Böylelikle yerde ve gökte ne kadar nimet varsa hepsini insana âmâde kılan rabbimiz, bu nîmetlerin kıyâmette hesâbının verileceğini de beyân etmiştir.

"Sonra, yemin olsun ki, o gün (size verilen) her nîmetten sorulacaksınız!"
(et-Tekâsür Suresi 8. Ayet)

Nefis terbiyesi kadar nimete saygı duymayı da bize hatırlatacak olan bu ayet müslüman olarak bizlerin sofra adabını da belirlemiş.

Geçtiğimiz hafta medyamızın ilgisini pek de çekmeyen gereksiz bir ayrıntı olarak "2021 BM Gıda İsrafı Raporu" Açıklandı: Birleşmiş Milletler Çevre Programı tarafından açıklanan raporda yılda 7,7 milyon ton yiyeceğin çöpe gittiği Türkiye, kişi başına gıda israfında dünya üçüncüsü oldu. Yani, kişi başına yılda 93 kilo yiyeceği çöpe attığımız tescillenmiş oldu.

Yani özetle Türkiye dünya genelinde en fazla gıdanın israf edildiği ülkeler arasında yer alıyordu. Ama açıklandığı gün gündemde siyasetçiler, fenomenler ve ünlüler vardı. Hemen yanı başımızda, kamplarda olumsuz hayat koşullarında yaşam mücadelesi veren Suriyeli çocukları ya da Afrika kıtasında her geçen gün açlıktan kaynaklanan ölüm oranlarını, israf ettiğimiz yüzlerce kilo yiyecekleri hiç konuşamadık bile...

Dünyada ekmeğe bu kadar saygılı olup da bu kadar ekmeği çöpe atan ya da dünya insani yardım sıralamasında en üstte yer alıp da gıda israfında enlerde yer alan başka ülke var mıdır bilemem. Ama bildiğim bir şey var ki; o da israftan kaçınmakta bize mâni olamayan bir toplum bilincimiz olduğu...

Dolayısıyla önce gıda israfımızı konuşmadan, çöpe giden "zamanımızı", çöpe giden "sağlığımızı" veya çöpe giden "gençliğimizi" konuşmak altı delik olan bir kabı su ile doldurmaya benzemiyor mu sizce de?

Dünyada ekmeğe bu kadar saygılı olup da bu kadar ekmeği çöpe atan ya da dünya insani yardım sıralamasında en üstte yer alıp da gıda israfında enlerde yer alan başka ülke var mıdır bilemem.

- DOSYA -

Çöpe Atılan Yemediğimiz Yemekler Değil İnsanlarımız ve İnsanlığımız, Uyanın!

Meryem ÇAKMAK

Zaman nasıl da hızlı akıyor. Daha dün gibi hatırımda annemin söyledikleri. Derdi ki, tabağını bitirmeden sofradan kalkma ama hiç diğer anneler gibi de demezdi arkandan ağlar diye. Aksine asıl bunu bulamayan çocuklar ağlar diye söylerdi hep. Şimdilerde yeni yeni anlıyorum ki çocukken yediğim tabaktakiler bile yalnızca bana ait değillerdi.

Hep şu soruyu sorarlar, düşündük mü? Bundan ziyade hiç düşünmeyecek miyiz sorusu sorulmalı herkese. Gerçekten hiç düşünmeyecek miyiz sürekli başımızı çevirip ardımızda bıraktığımız gerçekleri. Kartopu misali ilerledikçe hızlanan hızlandıkça büyüyen ve yıkımı da beraberinde getiren bu durumu hep mi göz ardı edeceğiz. Bir çift göz kapandı diye olanlar değişir mi, ya da gözlerimizi açtığımızda daha mı kolay baş edeceğiz bu durumla? Elden ne geliyorsa yapmalı ki uçurum olmamalı aramızda, bugünler yarınlara eklenmemeli, zaman ziyan olmamalı. Ömür ziyadesi ile yaşanmalı. Kelimeler yalnızca mutluluk verdiğinde buluşmalı çoğul ekleri ile...

Bilmeliyiz ki israf etmek verilebilecek en büyük zararlardandır. Başkasının hakkını gasptır. Bir çocuğun tebessümüne harp ilan etmektir. Rızkına göz koymaktır, nankörlük etmektir aslında israf etmek; bir şeyleri daha çok elde etmeye çalıştığımız zaman öncesinde daha az olduğu içindir ve kazandıkça gelen kazanma isteği öncesini unutturur insana. Keza geldiği vaziyettekileri de unutturur. Bir ablam demişti ki, eğer birinin üşüdüğünü görüyorsan onun da ısındığından emin olmadan sen ısınmamalısın. Şimdi durun ve düşünün bir yerlerde, çok da uzakta değil yalnızca ardımızda hala üşüyen insanlar var. Eşyaların eskidiği için çöpe atma, bırak ısınsınlar. Hala karnı doymadan yatağa giren milyonlar var, çöpe atma bırak da karınlarını doyursunlar. Zamanını boşa akıtma şu an bir daha geri gelmeyecek fakat son anında sonu bir gün gelecek, biraz acele etmek gerek...

Kelimeleri ve duyguları da israf etmemeliyiz. Düşündüm de kelimeleri kalabalık cümlelerde ziyan etmeden, onları puslu zihinlere emanet etmeden önce yalnızlaştırıp nasıl bir hazine olduğunu görmeliyiz. Görmeliyiz ki fark edebilelim dans eden kelimelerin ağzımızdan hırsla çıkarken bir kılıca dönüştüğünü ve bir kalbi kırdığını ...Biraz daha zarara uğradığımızı... Fark edebilelim.

Kuşlar hala kanat çırpıyor berrak gökyüzünde, güneş her sabah doğuyor her akşam günün kızıllığında tekrar batıyor, yaşam döngüsünü devam ettiriyor. Hiçbir şey geç kalınmış değil, şimdi sen de bir kez olsun düşünür müsün, israf etmemeyi?

- DOSYA -

Çarklar Dönmeli

Selman AYDEMİR

Bütün gereksiz ve dolambaçlı söylemlerden sıyrılarak size son iki yüz yıldır dünyada cereyan eden birçok kayda değer hadisenin esas kaynağının sadece ve sadece kapitalizm olduğunu söylesem bana inanır mısınız?

Günlük hayatımızda kulak misafiri olduğumuz birçok tarihi hadisenin sebepleri üzerine sayısız spekülasyonlar işitiriz. Osmanlı Devleti neden çöktü? Birinci ve ikinci dünya savaşı neden çıktı? Türkiye Cumhuriyeti neden tek partili dönemden çok partili sisteme geçti? Neden Tanzimat Fermanı ilan edildi? Detaylara ve malumatlara boğulmuş kafa karıştırıcı cevaplar sinemizde hakikat ile buluşacak bir pırıltıyı hep gölgeler. Bütün gereksiz ve dolambaçlı söylemlerden sıyrılarak size son iki yüz yıldır dünyada cereyan eden birçok kayda değer hadisenin esas kaynağının sadece ve sadece kapitalizm olduğunu söylesem bana inanır mısınız?

Bu iddianın doğruluğunu ispatlamak belki başka bir yazı konusu olacak kadar uzun; fakat kapitalizmin ne olduğunu anlayabilsek hem tarihi olaylara hem de yaşadığımız zamana baktığımız pencere değişecektir. Şeytanın varlığını gözle göremiyoruz; fakat bizi nasıl saptırdığını başımıza gelen hadiselere bakarak anlayabiliyoruz. Önce kısa cevap; kapitalizm, özel sermayenin gerçekleştirdiği bir üretim çeşididir. Evet bir tür üretim sistemi; fakat bu üretim sisteminin diğerlerinden (diğerleri diyebileceğimiz bir üretim sistemi kalmadı) farkı özel sermayenin başı çekmesidir. Yani elinde büyük miktarda para olan kişilerin devlet sistemlerini ve sosyal yapıyı bile değiştirebilecek üretim çarklarını belli girişimler ortaya koyarak çevirdikleri bir sistem. Kapitalizm bizim topraklarımızda doğmadı; ama bizleri de içine çekti. Batı topraklarında kapitalizmden önce feodalizm vardı. Yine bir çeşit kula kulluk ilişkisi olan feodalizmde en üstte kral yer alıyor ve aşağıya doğru inildikçe krala bağlı dukalıklar, kontluklar, baronluklar en aşağı tabakada ise köylü sınıfı olan serfler yer alıyordu. Serfler yaşama haklarını toprağı sürerek ve bağlı oldukları kontluklara vergilerini vererek ellerinde tutuyorlardı. Aksi takdirde iç ve dış saldırılara karşı savunmasız bırakılırlardı. Orta çağ olarak anılan bu dönemde dünyada (500-1453) en önemli güç unsuru savaş ve yetişmiş askerin varlığıydı. İstanbul'un fethiyle birlikte yer yerinden oynadı. Sadece orta çağ kapanıp yeniçağ açılmakla kalmadı, feodalizm çöktü ve Batı uygarlığı kapitalizme doğru bir yol izlemek zorunda kaldı. Zorunda kaldı diyoruz çünkü en büyük darbe ipek yolunun Türkler tarafından ele geçirilmesi oldu. Artık bu verimsiz Avrupa topraklarında kaderleri ile baş başaydılar. Ne askeri güç para ederdi Türkler karşısında ne din ne de başka bir şey. Yapılacak şey insan bilincinin kutsal sayıldığı ve yalnızca bu dünyada karşılık bulacak bir medeniyeti inşa etmekti.

Tüketiciler kapitalizmin müritleridir ve "tüketici hakları" onları korumak içindir.

İlk akla gelen düşünce ipek yoluna alternatif bir ticaret yol bulmaktı ve "karadan gidemiyorsak o zaman denizden gidelim" fikri ortaya atıldı. Tabi bahsedilen yolun ne kadar zorlu olduğunu biliyorlardı çünkü işin ucunda sisli ve dalgalı bir okyanusu geçmek vardı; fakat artık mesele ölüm kalım meselesiydi ve ne pahasına olursa olsun bu düşünce hayata geçirilmeliydi. Öyle de oldu ve peşi sıra yapılan büyük keşifler (istila desek daha doğru olur) ile Amerika kıtasına demir atıldı. Bugünkü adı ile Amerika tabi. O zaman Hindistan'ın bir bölgesi. Batılıların gördükleri şey verimli topraklar, tonla altın ve insanlar (ya da köle). Bu girişim sonunda gemiler dolusu altın, köle işçiler ve pamuk, şeker pancarı gibi ham maddeler ele geçirilerek (tabi onca kan ve zulmün sonunda) kapitalizmin yükseltilmesi için gereken şartlar ele geçmiş oldu. Bir ateş yakılmıştı artık ve sanayi devrimi ile bu ateşin üzerine benzin döküldü. Çaydanlığın kapağını fırlatan su buharı neden makinaların çarklarını çevirmesindi? Çevirdi ve azmanlaşmış üretim devri böylece başlamış oldu. El zanaatına dayalı üretim gitti ve mesai ile çalışan yüksek risk altında ücretli emek düzeni geldi. Asaletin, sanatsallığın ve doğaya merakın yerini sadece ve sadece azami kâr aldı. Bir kişinin bir yılda ürettiği bir halıyı fabrikada makinalar birkaç saat içinde üretir hale geldiler. Esas sorun bu kadar ihtiyaç fazlası halı

(ya da başka ürünler) ne olacaktı? Kim alacaktı? Bu düzeni kuranlar "bu kadar üretim israf oluyor kaldıralım bu makinaları" demediler. Tek slogan "çarklar mutlaka dönmeli" oldu. Bozulan adalet sistemi ne olacak? El cevap: yargıçlar satın alınabilir. Üretilen fazla ürünleri nasıl satacağız? El cevap: dünyadaki herkesi pazara sokar aktif tüketiciler yaparız. Bağlı oldukları devletleri nasıl aşacağız? El cevap: onları yıkar yerlerine başka düzenler kurarız. Dediklerini de yaptılar ve önce dünyayı alt üst ettiler sonra kendi aralarında bir hesaplaşmaya gittiler. Bizim topraklarımıza kapitalizmin ilk dokunuşu 1836 yılında İngiltere ile yapılan ticaret anlaşması ile olmuştur. Daha sonra Osmanlı Bankasının kurulması ile banknot ve faizli kredi ile sıcak temasımız başlamış oldu.

Allah'ın bizi imtihan etmek için yarattığı bu dünya kapitalizm için de bir beşik oldu. Demirin kullanımı, elektriğin icadı ve uydu haberleşmeleri derken kafamız yeni teknolojiler ile dönmeye devam ediyor. Kapitalizmin sihirbazları bizi büyüleyip kendi üstünlüklerini kabul ettirmek için yarışıyorlar. Aslında başarılı oldukları da aşikardır. İnsanları hangi arabanın ya da telefonun hangi teknik özelliğinin çekici olduğu hususu meşgul ediyor. Hâlbuki kullanıp çöpe attıklarımızın doğaya nasıl geri döndürüleceğini bilmem kaç kişi düşünüyor? Şunu unutmamak lazım ki hiçbir şey Allah'ın ilminin dışında değildir ve sahip olduğumuz her şey onun bize verdikleridir. Allah'ın her şeyi bir ölçüye göre yarattığı hakikatini birileri bizden daha iyi idrak etmiş. Eşyada bir ölçü varsa (ayetlerle sabit) o zaman bu ölçü keşfedilebilir ve böylece bir tekno medeniyet inşa edilebilirdi. İlahlık taslama hevesinde olanlar için modern firavunluk makamı da böylece tesis edildi. Hâlbuki onlar yaratmada Allah'a ortak mıydılar? Haşa. Rabbimiz eşyaya bir ölçü koymasaydı onlar ne yapabilirdi? Nikola Tesla ses getiren icatlarına yıldırımı modelleyerek başlamıştı. Yıldırımı görünce "demek ki elektrik denen mefhum havada da gidebiliyor" dedi ve ondan sonra bugün kullandığımız modern haberleşme teknolojilerine giden yol açılmış oldu. Şimdi biz firavunlara mı kulluk edeceğiz yoksa Hz. Musa'nın peşinden mi gideceğiz?

Tüketiciler kapitalizmin müritleridir ve "tüketici hakları" onları korumak içindir. Yeter ki tüketici olmaktan vazgeçmesinler ve daima tüketsinler. Paraya mı ihtiyaçları var? Bankalar her türlü nakit ihtiyacını karşılamak için kurulmuştur. Bankalar kapitalizmin irtibat bürolarıdır ve sayıları artıyorsa bilin ki bu sistemin etkinliği de artıyor demektir. Altın paranın insanlar arasındaki dolaşım hızının hantallığı ta orta çağ döneminde fark edildi. Zengin aristokratların paralarını muhafaza eden bankerler elde tuttukları altın miktarı karşılığında bir kâğıda mühürlü not (daha sonra banknot ismini aldı) yazıverdiler. Zamanla baktılar ki bu notlar altından çok daha fazla ortalıkta dolaşıyor. İlk önceleri altın karşılında basılan paraların yerini sayısı unutulacak miktarda banknot aldı. 1944 yılında alınan Bretton Woods kararlarından sonra Amerika dünyaya "artık bundan böyle geçer akçe dolardır" diyerek banknot üzerinden hâkimiyetini ilan etti. Sıcak para sadece tüketme isteğini azgınlaştırmadı. Sanatsallık başta olmak üzere estetik ve yaşanabilir kentleşme anlayışımızı da alt üst etti. Ülkemizde herkesin müteahhitliğe girişmesinin sebebi neydi? Dünya sistemi tarafından elimize bol keseden kredi dağıtılınca soluğu hemen konut satış ofislerinde aldık. Hâlbuki şehir demek aynı zamanda bir ruh demek değil miydi? Bugün şehrimizde hangi ruh bize ilham veriyor? Paranın hipnozuna kapılan insanların yarın hangi alanları talan edeceğini bilemeyiz.

Kapitalizm tüketir. Kömürü, petrolü, demiri kısacası doğayı ve en önemlisi de insanı. Sonunun bir karanlığa çıktığını o da biliyor. İnsanları bir hamster gibi koşturması lazım ki lambası sürekli yanık kalsın. İnsanlar "ihtiyacımız olan nedir?" demedikçe bu koşturmaca böylece devam edip gidecek. Buğday ile aramıza giren fabrika tesislerinin sayısı arttıkça, neredeyse ekmeğin bile fırınlarda çıktığını zanneder hale geldik. Doğaya olan uzaklığımızı kapitalizm artırdı. Sanki bu düzenin böyle kesintisiz devam edeceğini ve market reyonlarının hiç boş kalmayacağını zannediyoruz. Hâlbuki toprak kupkuru kesilse bize rızkı kim verecek? Rabbimize şükretmek yerine teknolojiye duyduğumuz minnet bizi çok büyük şoka uğratabilir.

- DOSYA -

En Büyük Tüketim Çılgınlığı! Ömür İsrafı

Elif BİLİCİ

İnsanlığın var olduğu dönemden beri bizlerin yaptığı en büyük israf: zaman israfı. Saniyeler, dakikalar, saatler, günler, haftalar, aylar, yıllar; hızlıca geçip gidiyor, eksiliyor ömrümüzden.

Zaman bize bu dünyada karşılıksız verildi, fakat bizler bunun kıymetini bilmiyoruz. Sanki sonsuz bir yaşamı garantilemişiz gibi, sanki hiç bitmeyecekmiş gibi bu serüvenimiz; hoyratça, boş yere harcıyoruz zamanımızı.

Ahmet Hamdi Tanpınar insanın zaman ile olan ilişkisini kitabında şu şekilde ele almıştır: **"Bazen düşünürüm, ne kadar garip mahluklarız? Hepimiz ömrümüzün kısalığından şikâyet ederiz; fakat gün denen şeyi bir an evvel ve farkına varmadan harcamak için neler yapmayız?"**

Bizler bize verilen ömrü nitelikli bir şekilde geçirmediğimizde sadece zamanımızı israf etmiş olmuyoruz, bize verilmiş olan değerimizi de israf ediyoruz. Kendimizi hiç tanıyamadan yaşıyoruz. Hiç kitap okumadan, hiç şiir okumadan, hiç kendimizi anlayıp anlatma çabasına girmeden yaşıyoruz. Peki ya şimdiye kadar yazılan bunca kitap niye yazıldı? Dizeleri ardı ardına sıralayan şairlerin derdi neydi? Anlatmak neden bu kadar önemli? Anlamak neden önemli?

İnsan bir gayesi olmadan yaşayamaz. Ama eğer insan gayesini unutur veya anlık mutluluklar peşinde koşarsa oradan oraya savrulup kaybolur. Sonbaharda dökülen kurumuş yapraklar misali. Ne kendine bir faydası olur ne de artık kopup gittiği o ağaca. Görüntüsü çok hoş olur bu kuruyup dökülmüş yaprakların. Sarı, kırmızı, kahverengi yaprakların rengi insanı cezbeder. Görüntüsüne kanıp kendini orada bulur insan bir anda. Bazen hiç farkına bile varamaz, bazen de fark eder kendini bir hiç uğruna yok ettiğini.

Bizlerin bu dünyaya gönderilmemizin sebebi belli. Rabbimizin rızasını kazanmak için yaşamak, onun gönderdiği elçilere uymak, gönderdiği kitap çizgisinde bir yaşam sürmek. Ancak bizler Rabbimizi tanımıyoruz. Hangimiz gerçekten Müslümanca yaşıyoruz? Hangimiz bize gönderilen kitabı tam manasıyla anlayıp yaşamaya çalışıyoruz? Bize gönderilen elçileri tanıyor muyuz? Rabbimizin bizlerden istedikleri neler? Biz neler yapıyoruz?

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
1-Asra yemin ederim ki,
2-İnsan gerçekten ziyandadır.
3-Ancak iman edip dünya ve âhiret için yararlı işler yapanla, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler başkadır.

Bizler en çok ömrümüzü israf ediyoruz, gençliğimizi israf ediyoruz. En büyük tüketim çılgınlığı! Zamanımızın bolluğuna kanıp, nasıl olsa ileride yaparım diye erteliyoruz yapmamız gerekenleri. Günü yaşamanın peşine düşüyoruz; yarını hesaba katmadan. Anlık mutluluklara tamah ediyoruz. Sonsuz mutluluğu unutuyoruz. Vaktimiz dolduğunda ise artık her şey için çok geç oluyor. Ahiretimizi de yakıyoruz bu şekilde.

Artık buna bir dur demenin vakti gelmedi mi sizce de? Artık uykudan uyanmanın, ömrümüzü ve gençliğimizi israf etmeye bir dur demenin, Rabbimizi tanımanın, tam manasıyla Müslümanca bir yaşam sürüp ömrümüzü bereketlendirmenin zamanı gelmedi mi?

- DOSYA -

Tüketirken Tükenme!

Şükran YÜZBAŞI

Nefs, yaratılıştan gelen insan ruhunun ve bedeninin bütünlüğü içerisinde, insanlara kötülüğü yapmasını emreden içten gelen kuvvet. Biz insanlar nefsimizi yönetmek, karşı koymak için hep bir çaba içindeyizdir.

Nefsi, terbiye etmenin birçok yolu vardır. Bunlardan biri de oruçtur. Oruç tutmak bedenimizi ruhumuzu birçok kötülüklerden arındırır. Oruç insanoğlunun yeryüzüne indiği günden itibaren emredilen bir ibadet şeklidir. Oruç, Hz. Adem'den (as) itibaren peygamberlere ve ümmetlerine farz kılınmıştır. Bizlere de Hicretin ikinci yılı Ramazan ayında farz kılınmıştır.

On bir ayın Sultanı Ramazan. Bu ayda yapılan tövbeler, nafile ibadetler, dualar fazlasıyla kabul olur. Allah katında. Arındırırız ruhumuzu, bedenimizi tüm kötü olan alışkanlıklardan. Ramazan bittiğinde bayram yaparız bu vazifemizi yerine getirdiğimiz için.

Unuttuğumuz bir gerçek var ki, o arındığımız tüm kötülükler sadece Ramazan ayında yasakmış gibi yaşıyor olmamız. Nefs demiştik, işte nefs devreye girer ve bize tekrardan hatırlatır dünya nimetlerini, kazanç kavgasını ve hep bir fazlası olsun isteğini.

Teknolojinin getirdiği yenilikler, dünyaya açılan bir pencere elimizde artık, tek tuşla istediğiniz aklınızın alabileceği her şeye sahipsiniz. Bunları yapabilmek adına gece gündüz çalışırsınız sanki hiç ölmeyecek hesap vermeyecekmiş gibi. Arzlar, talepler karşılanmalı diye düşünürüz.

Alma isteği başladı mı dur demesi zor. Bir vitrin de gördüğünüz ufacık aksesuarla başlar alma isteği, ona sahipsiniz aldınız ve eve geldiniz. Salondaki konsola koydunuz, aksesuarınızı ve baktınız ki vitrindeki gibi durmuyor, çünkü bu salona göre değil. Düşünmeden konsol değişir, bunlar artık eskidi çağı yakalamak lazım gelir, konsol değişti, arkanızı dönüp baktınız, "sanki koltuklar da uymadı bunlara" der onları da değişirsiniz. Sonrası malum koltuklara uymayan, halı tül, sehpalar derken duvar da asılan aynaya kadar tarz oluşturursunuz. Hepsi bir bütün olduğunda mutlu olursunuz, işte istediğim salon zannedersiniz.

Bizim hazırladığımız o yeni salonda Allah'ın rızası için iftarlar veriyoruz. Birden fazla çeşit yemekler, tatlılar, çerezler eksiksiz tam bir sofra. Ezan okunur oruçlar açılır, dualar edilir. Yenilen yenilir, yenilmeyen çöpe gider. Yan komşunun aç olup olmaması, sokakta çöpten aldığı bir kuru ekmekle orucunu açan var mı? düşüncesi olmadan sadece hayatta biz ve çevremiz varmış gibi yaşamak. Ruhumuzu, maneviyatımızı nasılda israf ettiğimizi gösterir.

Kaçırdığımız nokta bir süre sonra bunlar da istediğiniz tarz olmayacak. Ne oldu da daha üç gün öncesine kadar oturduğunuz salonda ki her şey gözünüzde çöp oldu! Ne oldu her şeyi isteyen nefsinize yenik düştünüz. Oysa ki yaşanmışlıklar vardı o eski salonda; ilk ev telaşınız, çocuklarınızın koşuşturması, annenizin, babanızın namaz kılışı, kuran okuyuşu maneviyat vardı o eski salonda hepsini attınız. Yeni anılar oluşturmak adına her şeyi yenilediniz. Bunları yapabilmek adına çok çalıştınız. Çalışmak zorundasınız. Çocuklarınızın okul masrafları, giyimleri, gezmeleri, teknolojik kullanım araçları bunlar olmazsa olmazlarımız.

Oysaki bunları yapabilmek adına en değerli varlık zamanı tüketiyoruz. Sağlığımızı tüketiyoruz. İmanımızı tüketiyoruz, çocuklarımıza, anne, babamıza, eş, dost, akrabaya ayıracağımız anılarımızı biriktireceğimiz zamanı, hayır dua alacağımız her şeyi tüketiyoruz.

Toplum olarak maneviyatımıza örf adetlerimize imanımıza sahip bir millettik. Millettik demek üzücü gerçek. Çünkü yeniliyoruz gelişen dünyaya geliştiğini zannettiğimiz bizi tüketen sisteme.

Bizi bizden alan, kaybolan yeni nesilleri, var edebilmek adına bırakalım bu anlamsız koşuşturmayı, bırakalım elimizdeki boşa geçirdiğimiz teknolojiyi, çocuklarımızı eğitelim. Allah için vatan için bayrak için yetiştirelim çocuklarımızı. Okunan İstiklal Marşında damarları kabaran, okunan Kur'an da maneviyatı artan, duyulan ezan sesinde elindekini bırakıp hakka yönelen nesiller yetiştirmek. Bizi tüketen değil, tükettiğimizin bizi var eden bir toplum kılması dileğiyle.

Sağlığımızı tüketiyoruz. İmanımızı tüketiyoruz, çocuklarımıza, anne, babamıza, eş, dost, akrabaya ayıracağımız anılarımızı biriktireceğimiz zamanı, hayır dua alacağımız her şeyi tüketiyoruz.

Unuttuğumuz bir gerçek var ki, o arındığımız tüm kötülükler sadece Ramazan ayında yasakmış gibi yaşıyor olmamız.

- TEFSİR -

Kur'an ve Hadisler Işığında İsraf Kavramı

Erkan BOSTANCI

İslam, hayatın her alanında orta yolu tavsiye eden, bununla birlikte her türlü aşırılığı da yasaklayan bir dindir. İslam'ın orta yolu takip etme ve aşırılıklardan kaçınma tavsiyesi hem maddi hem de manevi alanları içine alır. Sözgelimi bir Müslüman malını-mülkünü istediği şekilde, hiçbir sınır tanımadan harcayamayacağı gibi ibadetler konusunda da Allah'ın koyduğu sınırları aşamaz. Denge ve itidal dini olan İslam, bu denge ve itidali bozacak her türlü davranışı yasaklamakla evrensel bir din haline gelebilmiştir. Bu davranışların ortak adı 'isrâf' olarak ifade edilmiştir. Arap dilinde 'se-re-fe' kökünden gelen israf kelimesi sözlüklerde pek çok anlama gelmektedir. Bunlar "sınırı aşmak, gaflet, dalgınlık ve hata, cahillik, bilgisizlik, alışkanlık ve bağımlılık"tır.

İsrâf kelimesi genel olarak inanç, söz ve davranışta dinin, akıl veya örfün uygun gördüğü ölçülerin dışına çıkmayı, özellikle mal veya imkânları meşrû olmayan amaçlar için savurmayı ifade etse de Türkçe'de anlam daralmasına uğrayarak daha çok mal-mülk konularında yapılan harcamalar için kullanılır olmuştur. Kelimenin Kur'an-ı Kerim'deki kullanımlarına baktığımızda ise isrâf kelimesi ve türevleri

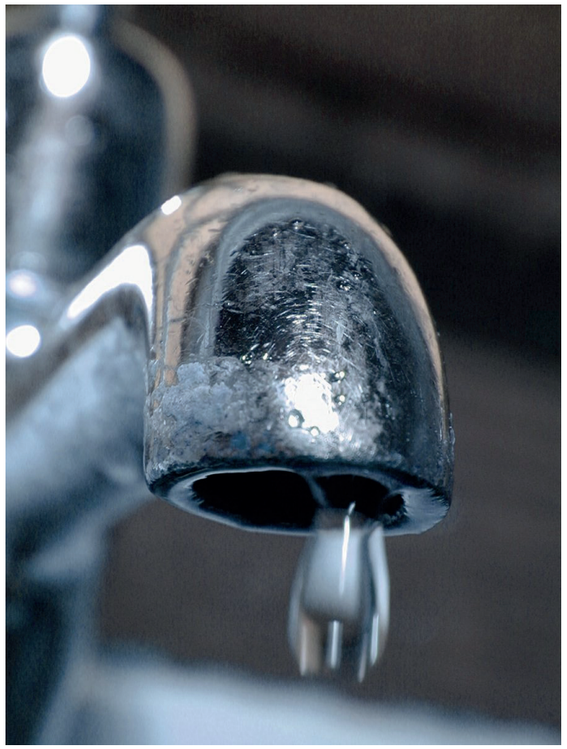

Kur'an-ı Kerim'de 23 yerde geçer. Bu ayetler incelendiğinde isrâf kelimesinin anlamları şöyle sıralanabilir:

• Tevhid inancından sapmak, Allah hakkında ve diğer dini konularda gerçekle ilgisi bulunmayan iddialar ileri sürmek: Yunus 10/83 ayetinde şöyle buyrulmaktadır: "Firavun ve kavminin kendilerine işkence etmesinden korkuya düştükleri için kavminden bir grup gençten başka kimse Musa'ya îmân etmedi. Çünkü Firavun yeryüzünde ululuk taslayan (bir diktatör) ve haddi aşanlardan idi. (Le mine'l-müsrifîn)" İsraf kelimesi Yunus 10/12, Tâhâ 20/126-127, Enbiyâ 21/9, Şuarâ 26/151- 152, Yasin 36/19 ve Mü'min 40/28, 34 ayetlerinde de bu anlamda kullanılır.

• Bir kimsenin isyankârlığa saparak günahlara boğulmak suretiyle kendisine kötülük etmesi: Zümer 39/53 ayetinde şöyle buyrulmaktadır: "De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan (esrefû alâ enfüsihim) kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."

• Helal kılınmış güzel nimetlerin haram sayılması: A'râf 7/81 ayetinde şöyle buyrulmaktadır: "Çünkü siz, şehveti tatmin için kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz. Doğrusu siz taşkın bir milletsiniz." (kavmün müsrifûn).

• Masum bir kimsenin haksız yere öldürülmesi, öldürmede aşırıya gitmek: İsrâ 17/33 ayetinde şöyle buyrulmak-

tadır: ''Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Bir kimse haksız yere öldürülürse, onun velisine (hakkını alması için) yetki verdik. Ancak bu veli de kısasta ileri gitmesin (ve lâ tüsrifû fi'l-katl). Zaten (kendisine bu yetki verilmekle) o, alacağını almıştır.''

• Kişinin kendisine ait veya sorumluluğu altındaki mal ve imkânları gereksiz yere harcaması: Furkan 25/67 ayetinde şöyle buyrulmaktadır: ''(O kullar), harcadıklarında ne israf (lem yüsrifû) ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.'' Yine Nisa 4/6, A'râf 7/31 ayetlerinde de israf kelimesi bu anlamda kullanılmıştır.

Kur'an-ı Kerim'de isrâf kelimesi ile eş anlamlı kullanılan bir kelime vardır ki o da 'Tebzîr' dir. Tebzîr kelimesi 'malı hak olmayan yerde harcamak' anlamında İsrâ 17/27 ayetinde geçer. Ayette şöyle buyrulmaktadır: ''Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma (ve lâ tübezzir tebzîra).'' Bir sonraki 28.ayette ise bu şekilde malını hak olmayan yerde harcayanların şeytanların kardeşleri (ihvâne'ş-şeyâtîn) olduğu belirtilmiştir. Bunun sebebi ise malını hak olmayan yerde harcayan kimsenin tıpkı şeytanlar gibi fesat çıkarmak için çalışması ya da onların şeytanların kendilerine hoş gösterdiği şeyleri yapması veyahut da cehennemde bu yaptıkları sebebiyle şeytanlarla birlikte zincire vurulacak olmaları sebebiyledir.

Kur'an-ı Kerim'de isrâf ve tebzîr kelimelerinin kullanımını incelediğimizde bu kelimelerin Türkçe'de ki 'mal ve mülkü gereksiz yere harcamak' şeklindeki dar anlamıyla değil, birden fazla anlamda kullanıldığını tespit ettik.

Hz. Peygamber de ashabına her zaman orta yolu tavsiye etmiş ve onları aşırıya varacak davranışlardan men etmiştir. Hadislerde israf ile ilgili rivayetlere baktığımızda bunların genellikle 'bir nimeti gereğinden fazla tüketmek' anlamında olduğunu görüyoruz. Mesela bir rivayette şöyle anlatılır: ''Bir keresinde Hz. Peygamber (s.a.v), Sa'd b. Ebî Vakkâs'ın yanına uğramıştı. Sa'd ise bu esnada abdest alıyordu. Resulullah (s.a.v), (Sa'd'ın abdestte suyu gereğinden fazla harcadığını görünce) 'Nedir bu isrâf?' diye sormuştu. Sa'd ise Hz. Peygamber'e 'Ya Rasulallah, abdestte de israf mı olur?' diye sorunca Hz. Peygamber 'Evet, hatta akan bir nehirden abdest alsan bile' buyurdu.'' Yine başka bir rivayette Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: ''Kibir göstermeden ve israf etmeden yiyiniz, içiniz, giyininiz, sadaka veriniz.''

Ayet ve hadislerden açıkça anlaşılacağı üzere İslam dini gerek tevhid inancından sapma anlamına gelebilecek haddi aşmayı, gerekse de Allah'ın bizlere vermiş olduğu her türlü nimeti ifrat veya tefrit derecesinde kullanarak haddi aşmayı yasaklamıştır. Biz Müslümanlar, Allah'ın bizlere vermiş olduğu her türlü nimete emanet gözüyle bakmalı, bunları kendi mülkümüzmüş gibi görüp de kibirlenip Allah'ın bizlere koymuş olduğu sınırları aşmamalıyız. Modern tüketim kültürünün her şeyi metâlaştırıp alınıp satılabilen bir şeye çevirdiği şu dönemde kanaat kültürüne sahip olmayı Müslümanın yegâne kurtuluş reçetesi saymalıyız.

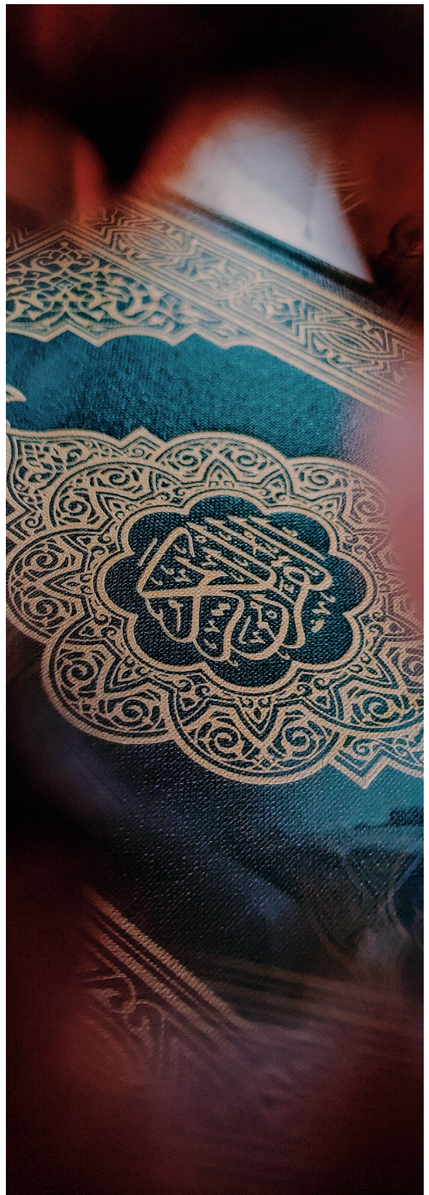

Hz. Peygamber de ashabına her zaman orta yolu tavsiye etmiş ve onları aşırıya varacak davranışlardan men etmiştir.

Ciğerparem

Şevket HÜNER

Ciğerparem Hatırlı bir yere varmak için gittikçe hızını artıranların yolunda insanların yardımına koşan Dr. Saim Akmehmet'in (1965) vücudu temposuna ayak uyduramaz olmuştu. 2013 yılında karaciğer yetmezliği baş göstermişti. Sahip olduklarını sonuna kadar kardeşleriyle paylaşıp 'veren el' olmaya aday olanın şimdi alma zamanı gelmişti. İflas etmiş karaciğeri yenilenmeliydi...

En yakınından başlayan ve birçok gönüllü müminin de katıldığı donör arayışı için yapılan testler sonunda ortada sadece Uğur Şahin (1983) adlı bir mümin kalmıştı. O, zor durumda kalan bu hayırlı insanla karaciğerini paylaşmayı kabul etmişti. Organ nakli öncesi yapılan birçok teste ilaveten Sağlık Bakanlığı, Etik Kurul, bu konuda görevli emniyet mensupları organ mafyasının kurbanı olup olmadığını ya da organını satıp satmadığını öğrenmek için onu çapraz sorguya aldılar. Ama Uğur'u kararından vazgeçiremediler. Organ vermek için bekleyenlerse onu hiç anlayamıyorlardı. Bir genç insan, akrabalığı olmayan biriyle neden karaciğerini paylaşır ki? Müminlerin kardeşliğinin modern taraftarlığa evirildiği bu bedbaht zamanda bu karşılıksız ve riskli paylaşım da neyin nesiydi?

Operasyon umulandan önce başlamıştı. Bir günü yoğun bakımda olmak üzere on gün hastanede yattı. Hastaneden çıkarken Dr. Saim'in mütebessim edasını görmesi tüm çektiklerine değmişti. On beş günlük ev istirahati üç yaşındaki oğluyla sular seller gibi bir anda bitince işine geri döndü.

Dr. Saim kardeşinin ciğeriyle ayağa kalktı ve hayırlarda yarışmaya kaldığı yerden devam etti. Ama artık yaptığı tüm hayırlı işlerde kazandığı ecirler ondan eksilmeden Uğur'un da hayır hanesine yazılıyordu. Uğur'un, incinir diye onu arayamadığını anlıyor ve "Canım ciğerim" diye aramayı, hâl hatır sormayı ihmal etmiyordu.

Günler geçtikçe Dr. Saim'in temposu bozulan sağlığı nedeniyle yine düşmeye başladı. Yapılan ayrıntılı tetkikler sonucunda 2017 yılının Aralık ayında "Anjiosarkom" teşhisi kondu. Damarlar ile alakalı kanser teşhisi üzerine Uğur'u aradı ve "Canım ciğerim sen de tetkiklerini yaptır" dedi. Uğur'a yapılan tetkiklerin temiz çıkması ve bir parçasını verdiği karaciğerinin kendisini toparlamış olduğu müjdesi Dr. Saim'i rahatlatmış ve ümitlerini arttırmıştı.

Kanserle mücadelesinin insanlara mu kayyet olmasını engellemesine fırsat vermiyordu. Böylece çevresindekilere bahanelerin arkasına saklanmayı zorlaştırıyordu. Şikâyet etmemesi ve lafı evirip çevirmeden doğrudan söylemesi onun en önemli özelliklerindendi. Yaptığı her işi ciddiye alıyor, bu konudaki keskin uyarıları çevresince makul karşılanıyordu. "Kardeşlik, pekiyi demektir." düsturu üzerinden istişarelerden ve yapılan her türlü faaliyetten geri durmuyor, ilerleyen hastalığı nedeniyle kalçası kırılmış olduğu hâlde söz verdiği yerlere gitmekten de geri kalmıyordu. Her zaman cemaatle kıldığı gözünün nuru namaza, hastanede ziyaretine gelenlere 'Hadi vakit geldi.' diyerek cemaate hasta yatağından iştirak ediyordu.

13 Şubat 2020 sabahı bu zorlu yolculuk tamamlandı. Aynı gün, Fatih Camiinde ona iyi bilirdik diyen dava arkadaşlarının, Kozlu'daki mezarına defin esnasındaki güzel şahitlikleri hıçkırıklarla kesiliyordu. Görevli cenaze imamı bile bunun karşısında etkilendiğini ve böyle güzel bir mümini tanıyamadığına üzüldüğünü itiraf etmek zorunda kaldı.

Bugün ondan ayrıldığımızın birinci seneyi devriyesi, 1 Recep 1442. Yani Haram aylardan ikincisinin ilk günü. Hadi bu Recep ayını Saim ve Uğur'un mümin kardeşliği teması üzerine değerlendirelim. Hayatının son yedi yılını çok ciddi hastalıkların refakatinde geçiren Saim'in bunu bahane etmeyip hayırlarda yarışmasını bir uyarı kabul edelim. Covid19 bahanesiyle mahsur kaldığımız mağaralardan çıkıp zorda kalmış birinin yüküne omuz verelim. Ümitlerini yitirmişlere can suyu olalım. Uğur gibi, mümin kardeşlerimizle sadece paramızı değil tüm varlığımızı paylaşarak Allah'ın rızasına ermenin yollarını arayalım. Arkamızda, Uğur ve Saim'in kardeşliği gibi bizi o zorlu hesap gününde imanımıza şahit tutacağımız ve cehennemden uzaklaştıracak beraberlikler bırakmaya gayret edelim. Ne dersiniz!

Dr. Saim Akmehmet

- SÖYLEŞİ -

Mavi Marmara Gazisi Şahin İbrahim Güleryüz İle Mavi Marmara'yı Konuştuk

Onur GÜLEÇ

Mavi Marmara Gemisi gazisi, Şahin İbrahim Güleryüz ile Mavi Marmara'da yaşananları, süreci ve hissettiklerini konuştuk. Geminin Türkiye için şeref ve izzet olduğunu söyleyen Güleryüz, müze olarak tarih boyunca bu şerefe şahitlik etmesi gerektiğini belirtti.

Mavi Marmara Gemisine katılma kararını nasıl aldınız?

Uzun süredir İslami çalışmaların içerisindeyim. Bu bizim için büyük bir nimet ancak yıllardır hüzün duyduğumuz olaylar bölgeler var. Bunların en başında da Filistin geliyor. Ben Şeyh Ahmet Yasin'in geride bıraktığı vasiyetnamesinden çok etkilenmiştim. Müslümanlara ciddi bir şikayeti vardı. Allah'a şikayet ettiğini söylüyordu. Bu gibi insanlar bizim için büyük değerler. İslami tarih dünyasında çok özel gayretleri olan insanlar var. Bu anlamda Şeyh Ahmet Yasin'in de benim için çok özel bir yeri var. Eli ayağı tutmamasına rağmen Allah ona kamil bir ruh, yürek vermiş. Bu manada çok özel bir Müslümandı. Bu duası, serzenişi beni çok etkiledi. Filistin için ne yapabiliriz diye düşünüyordum. Ama ne yapabilirsiniz ki küçük insanlarız. Kolay kolay gücümüz yetmez dünya devletlerine karşı. Dolayısıyla oraya karşı hep bir şeyler yapma sorumluluğu acısı, duydum her zaman. Böyle bir fırsat olunca bende niyet ettim. Ama ben dernekteki dersler konusunda biraz hassas bir insanım. Çünkü söylediğimizi ne kadar ciddi yaşarsak o kadar etki eder. Biz böyle inanıyoruz. O yüzden arada kaldım gitsem derslerim aksayacak, gitmesem gönlüm razı değil. Birde ne kadar kalacağımız, neyle karşılaşacağınız belli değil. Tüm bunların içersinde gideyim mi gitmeyeyim imi tereddütleri yaşarken Allah razı olsun bizim dernek başkanımız Hacı Bayram Şahin hocam sen git biz yaparız gözün arkada kalmasın diyince gitme kararı aldım.

Gemiye katışırken bir kurum adına mı gittiniz yoksa Şahin İbrahim Güleryüz olarak mı?

Ben gitmeye niyetliydim. Tabi İnsan ve Medeniyet Hareketi'de (İMH) böyle bir hizmete katılmak istedi. Arkadaşlarımız bölgelerden temsilci istiyorlardı. Katılımcılardan özellikle yabancı dil isteniyordu benimde Arapçam, İngilizcem var. İMH'den de böyle bir kontejyan olunca hamdolsun niyetim denk geldi ve kayıt oldum. Benimle birlikte yanlış hatırlamıyorsam İMH'den 4-5 arkadaş vardı.

Yolculuğa dair beklentiniz var mıydı?

Ben olabildiğince tefsir üzerine çalışıyorum. Ashabı Sebt kıssasında, Allah'a güzel amel sunamazsanız bari mazeret sunun diye geçer. Benim yabancı dilim var, bu Müslümanlar yüzyıllardır acı çekiyorlar. Zaten Şeyh Ahmed Yasin'inde böyle bir serzlenişi var. Gemiye katılmadan önce ne olacağını düşünmedim.. Kavga olacakmış, savaş olacakmış, vuracaklar vurmayacaklar. Ben bir tek şunu hesaplamıştım. Gideyim o Müslümanlarla konuşayım. Sizin dünyanın dört bir yanında kardeşleriniz var. Gemide her milletten Müslüman var. Onlar sizi seviyorlar, yürekleri sizinle, dualaları sizinle beraber. İmkanları nispetince size destek oluyorlar ve bu ölene kadar böyle devam edecek. Bu düşüncelerle onların gönüllerine bir parça su serpebilmekti niyetim. Allah'ın yanına gidince bana dünyada ne yaptın derse bunlar ban mazeret olur diye düşündüm.

Ben bir tek şunu hesaplamıştım. Gideyim o Müslümanlarla konuşayım. Sizin dünyanın dört bir yanında kardeşleriniz var. Gemide her milletten Müslüman var. Onlar sizi seviyorlar, yürekleri sizinle, dualaları sizinle beraber. İmkanları nispetince size destek oluyorlar ve bu ölene kadar böyle devam edecek.

Gemideki atmosfer nasıldı Hocam?

Gemide her din, cemaatten, milletten insan vardı. Ben onların birçoğuyla konuştum. Gemide iki türlü kardeşlik vardı. Birincisi insani kardeşlik. Bu bütün milletlerin vicdan, adalet, hak, hukuk üzerine yan yana gelmelerini sağlayan bir husus. Yahudi, Hıristiyan ve ateist vardı. Ama gerçekten şunu takdir ettim ve canlı bir iki şahitliğim oldu. İsveçli bir doktor vardı. Saldırı gecesi ona dedim ki ***"Ben buraya gelirim, Allah bana onları kardeş kıldı. Siz niye geldiniz."*** dedim. Çok ilginç bir söz etti hatta arkasında dua ettim Rabbim hidayet etsin diye. Dedi ki, ***"Ben bir doktorum ve bir yemin ettim. Benim çocuklarım var. Bir gün çocuklarım büyüse ve bana deseler ki baba sen doktordun yaralılara hastalara yardımcı olman lazım ama Filistin gibi bir yerde insanlar bu kadar yıl acı çektiler, yaralandılar, öldürüldüler. Ne yaptın onar için diye sorsalar ben cevap veremem ne diyeceğimi bilemem. Bende o yüzden nerede bir mazlum, ihtiyaç sahibi varsa gitmeliyim bu benim insanlık görevim diye düşündüm."***

İkincisi İslam kardeşliği. İslam bizi kardeş kılmış, bizim için dünyanın neresinde olursa olsun Müslümanlar yan yana geliyor. Gemide Müslümanların bir araya gelince kardeşleri için neleri başarabileceğini gördüm.

Gemide bir karar alınmıştı. Kimse kendi cemaatini öne çıkarıp tartışma konusu haline getirmeyecek denildi. Hamdolsun bir iki küçük olay dışında hiç bir sıkıntı olmadı. Hatta gemide 70 yaşında bir İngiliz Müslüman oldu. Gemideki ortamın güzel bir bereketi vardı hamdolsun

Baskın yapılacağına dair duyumunuz var mıydı?

Aslında bu konuyla ilgili istişare yapıp karar almıştık. 150 kişilik bir ekip toplandı. Baskında askerler silah kullanırlar mı diye düşündük. Çünkü bunlar Siyonit, bunların ne vicdan ne ahlakı var. Yapabilecekleri konular için karar aldık. Gemiye kanca atıp çekiyorlar ne yapalım? kancaları keselim. Gemiye çıkarma yapınca askerleri ne yapalım? denize atalım. Arkadaşlardan bazıları askerleri denize atarsak geminin pervanesine kapılıp ölebileceklerini söyledi. Bize ne kadar saldırmak isteseler de biz onları öldürmek istemiyoruz. Bizim tek gayemiz gemideki emanetleri sahiplerine ulaştırmak. Siyonistlerle biz Müslümanların farkı burada belli oldu. Gemiye çıkanı atmayalım dedik. Biz onların canını düşünürken onlar bizim canlarımıza kıydılar. Neyle engelleriz derken diye düşününce soda şişeleriyle, süpürge sopalarıyla engelleme kararı aldık.

Gemide her din, cemaatten, milletten insan vardı. Ben onların birçoğuyla konuştum. Gemide iki türlü kardeşlik vardı. Birincisi insani kardeşlik, ikincisi islam kardeşliği.

Baskın nasıl başladı?

Baskından önce ikindi vakitlerinde geminin radarında cisimler çıktı. Akşama doğruda radarda helikopterler göründü. Bir

zaman sonra sesleri de geldi. Mısır kıyıların paralel gidiyorduk, uluslararası sulardaydık. Ama ona rağmen Siyonistler müdahale hazırlığındaydı. Gemidekilere herkes hazırlık yapsın dedik. Daha önce aldığımız karar üzeri hareket edecektik. Herkes can yeleğini giyip görev yerlerinde nöbete başladı. Hazırlıklar yapıldı, beklemeye başladık. Gece geç saate kadar olmayınca nöbetleşe durduk. Gemide her gün gece namazı kılardık. Saat 4 civarı geminin etrafında hücum botlarıyla belli oldular. Daha sonra helikopterler yaklaşınca saldırı başladı.

Arkadaşlar gemideki bütün aktiviteleri canlı yayınla veriyordu. Baskın gecesi de canlı yayın yapılıyordu. Bi ara kesildi yayın ama gemide yedek frekanslar varmış hemen onlar aktif edildi. O sayede baskın her yerde duyulmuş. Tabi bizim bundan haberimiz yoktu.

Yaralanmanız nasıl oldu?

Yabancı dil bildiğim için bana geminin ortasında görev verdiler. Sorumlu bir arkadaş vardı onun yardımcısıydım. Her yerden silah sesleri gelmeye başladı. Soda şişeleriyle karşıladık askerleri. Geminin en üstünde ciddi bir saldırı vardı. İlk helikopteri oradaki arkadaşlar geri püskürttü ama ikinci helikopterle geldiklerinde bu sefer herkesi silahla taradılar. Tabi ciddi yaralananlar oldu. Arkadaşlar yukarıya destek olalım, yaralılar var diyor ama yukarıya çıkılacak tek bir merdiven var. Orayı da otomatik silahlarla inanılmaz tarıyorlardı. Adım atamıyor, başımızı kaldıramıyoruz. Yanımdaki arkadaş vuruldu ama Allah'tan çok büyük bir yara almadı. O yaralanınca be çıkayım dedim. Çıkmak için adım atıyorum ama sürekli mermi sıkıyorlar. İnsan ister istemez korkuyor ama ne olursa olsun çıkacağım dedim ve çıktım. Kaptan köşkünün oraya doğru gittim. Orada kalan arkadaşların çoğu gençti, bende onların başına geçtim. Burayı güvenliğe alıp geminin rotasında gitmesini sağlayacağız diye karar aldık.

Sonra birden bire ayağıma araba çarpmış gibi şiddetli bir şeyin ayağıma çarptığını hissettim. Ondan sonra ayağımı yukarı çekince yan döndüğünü gördüm. Çok acıdı, ne oldu niye acıyor derken helikopterin ışığından ayağımdan kan fışkırdığını gördüm. O zaman anladım vurulduğumu.

Tabi biz abiyiz bize bir şey olmaz dedik ama öyle olmadı. Kurşun bir taraftan girip bir taraftan çıkmış haliyle çok kan kaybettim. Bir iki dakika sonra içim geçmeye başladı. Daha sonra aşağıya inerken bayılmışım. İlkyardım yapıldı, yine bayıldım ama çok acıyordu.

Askerler gemiyi ele geçirince neler yaşandı?

Askerler gemiyi ele geçirince onlara Arapça, İngilizce, İbranice olarak haklarımızdan, uluslararası sularda olduğumuzdan bahsettik. Ancak onlar teslim olmazsak herkese ateş açacaklarını söylediler. Gemiler, denizaltılar, helikopterler, dalgıçlar falan tam bir orduyla gelmişler baskına.

Yaralılar var çoğu ayağa kalkamıyor dediğimiz halde zorla bizi çıkardılar. Kimsenin bana yardım etmesine izin vermediler. Zalimce bir tavırları oldu. Herkesi arkadan ters kelepçeleyip geminin en üstüne güneşin altına topladılar.

Daha sonra helikopterlere alıp hastanelere götürdüler. Helikopterdeki askerler daha insaflı davrandılar bize. Hastanede zorla ifade almak istediler. İbranice aldılar onda da sordukları sorulara evet ya da hayır dememizi istiyorlardı. Tabi ben kabul etmedim. Birleşmiş Milletler barosundan avukat ya da Türkiye Konsolosluğu'ndan temsilci istiyorum dedim ama vermediler. Çok istiyorsan İsrail barosundan avukat verelim dediler ben kabul etmedim. O avukat bana mı yoksa size mi sahip çıkacak diye tepki göterdim.

konsolosluktan biri geldi ama onlarda çok yardımcı olamadılar. O yüzden mecbur İsrail barosundan avukat istedim. Benimle ilgilenen avukat eğer ifade verirsek bir daha Türkiye'ye dönemeyeceğimizi söyledi. Eğer ifade vermezseniz birkaç gün en fazla bir kaç haftada sizi kurtarma imkanım var dedi. Bende kabul ettim ve diğer arkadaşları da uyardım.. Allah var çok iyi ilgilendiler. Sizin hak hukukunuz neyiniz varsa bulup yardımcı olacağız dediler.

Koltuk gibi bir şey el ayak ve boynumdan zincirlediler beni. Tedirginlik var ama korku yok gülüyorduk sürekli. İnşirah Suresi'ndeki o ayetleri yaşadık, hissettik. Koridorda Filistinli bir gazeteci durumumu sordu. İyiyim diyince çok mutlu oldu ama askerler onu azarlayıp tartakladılar biraz. Yaralıların hepsini zincirleyip hapishane hastanesine götürdüler. Ama hastaneden ziyade tamamen hapishaneydi gittiğimiz yer. Hepimizi hücrelere attılar iki gece orada kaldık.

Türkiye'den dünyadan tepkileri bekliyor muydunuz?

Ben beklemiyordum. Hatta bizim hiç haberimiz bile yoktu. Arkadaşlarımız gemiden haber alamayınca sokaklara çıkmıştır dedik ama o kadar büyük bir tepki beklemiyorduk. Biz Türkiye'ye dönene kadar hiçbir şeyden haberimiz yoktu. Bir iki gün sonra Türkiye'ye göndereceğiz dediler ama inanmadık. Sonra gerçektende üzerimizi değiştirip otobüse aldılar bizi. Otobüsün şoförü radyo dinlerken arada Tayyip Erdoğan, Tayyip Erdoğan ismi geçiyordu. Yanımızdaki İbranice bilen arkadaşa sordum şunu bir dinle ne diyorlar. Oda dedi ki gemiye saldırı yapılınca ele geçirilen vatandaşlar serbest bırakılmaz ise Tayyip Erdoğan İsrail'e savaş açarım demiş o yüzden İsrail parlamentosu karışmış diye cevap verdi. O an gerçekten inandım Türkiye'ye gideceğimizi. Hepimizden zorla DNA örneği aldılar. Uçaka geçtiğimizde milletvekilleri karşıladı bizi.

Türkiye'ye geldikten sonra neler yaşadınız?

Ayağımdan uzun süre tedavi gördüm. Şu an sol ayağımda parmaklarım yukarı kalkmıyor. Beş altı ay yürüyemedim. Koşma falan yok ama yürüyebiliyorum hamdolsun. Ayağımın alt tarafı uyuşuyor. Hayatımda hiç çekmediğim acılar çektim. 24 saat boyunca ağrılar çektim. Sinirlerim yanmış ve kopmuştu yeşil reçeteli ilaç kullandım ve yavaş yavaş ağrılar geçti.

Türkiye'nin bu olay karşısındaki tutumu nasıl sizce? Bazı çevreler Mavi Marmara davasında hükümetin ihanet ettiğini söylüyor.

Hükümetin hem gemiyi sahiplenmesi, her ne kadar sonradan başkadan problem olsa da o dönem çok iyi sahiplendiler. Ancak dava ile ilgili üzgünüz. O şekilde gemiye sahip çıkıp sonrasında davanın bu hale gelmesi bizi üzdü. Arkadaşların bana söylediğine göre o zaman İsrail tüm katılımcılara 1 milyar dolar teklif etti. Tek şartları ise ceza davalarından vazgeçmemizdi. Bunu tazminat olarak değil de farklı vakıflar üzerinden yardım gibi vermeyi planlıyorlardı. Fakat hükümet 20 milyon dolar gibi bir para kabul etti. Tabi biz işin içini bilemiyoruz. Hükümete ya da Türkiye'ye karşı tehtitler olabilir. Ben bunu hükümetin bir ihaneti olarak görmüyorum, yaptığının yanlış olarak görüyorum. Hükümet bütün ülkeyi düşündüğü için herkesin zarar görmesindense bir grubun zara görmesini öncelemiş olabilir.

Hükümetin kötü niyeti olsaydı bu gemiyi sahiplenmezdi. Ama uluslararası baskı durumu buraya sevk ettiğini düşünüyorum. Böyle bile olsa yaralının hakkı yaralıda, şehidin hakkı ailesindedir. Hükümetin burada doğrudan müdahalede olmaması gerekiyordu. Ben ihanet falan demem. Ama çok yanlış bir tavır olduğunu düşünüyorum.

Biz yine uluslararası mahkemede dava açtık. Biz vazgeçmeyeceğiz. Ben ölürsem çocuklarıma, torunlarıma bu davayı devam ettirmelerini vasiyet edeceğim.

Gemi bir müze olarak kullanıldı sonra satıldı. Yaşanan bu süreçten sonra gemi nasıl kullanılmalıydı?

Bu önemli bir soru. Açıkçası ben geminin müze yapılmasını isterdim. Bu gemi Türkiye için şereftir, izzettir, mazlumlara sahip çıkma faziletidir. Gemi korunmalıydı ama bu İHH'nın kaldıracağı bir şey değildi. Hükümet bunu müze yapmalıydı. Nasıl zamanında İspanya'dan Yahudileri kurtarmamız hatırlanıyorsa bence bu gemide böyle bir şahtlik yapacaktı. İnsanlar gidip görmeliydi onu. Ama maalesef olay hukuk sürecinde farklı bir yöne evrilince gemide bu manada kaybedildi. Bence hükümet gemiyi alıp korumalıydı.

Son olarak neler söylemek istersiniz?

Müslümanlar kardeş oluğunu anlarsa Allah çok bereket verir. Mazlumların hak hukukunu korumaya gidince Allah yürekte veriyor başarıda veriyor. Birlik beraberlik sağlandığı zaman yapılan şeyler tahminlerin ötesinde bir neticeye varabiliyor. Kısa ömrümüz var, Allah için geçirmek lazım. Allah için geçirme sürecinde kim ısrar ederse Allah onun yolunu açıyor. Ben Mavi Marmara'da bunu gördüm. Tüm kardeşlerime şunu söylemek istiyorum, Allah ne neticeye vardığından ziyade ne yaptığını soracak. Sen gayret ettiğin zaman Rabbimiz böyle ikramda bulunuyor.

Bir Kudüs Seferi

Mehmet ÖZEK

Kudüs, insanın yaratılışından itibaren tüm insanlığın vicdanını içinde barındıran bir zemine yani Mescid-i Aksâ'ya sahiptir.

Fotoğraf: İsmail Yasin Avcı

Yüreklerdeki namaz silinmedikçe Kudüs sevgisi ilk günkü gibi hep taptaze kalacak.

"Yürü kardeşim! ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin!" şiarıyla mesafeler kat etmeye niyetlendik. Ancak işgal altında bulunan ve ayaklarımızın bizi merhamet ve adalet yerine sadece merhameti götürecek olmasından dolayı, bizi bir adım daha ileri taşıyamamasına rağmen, Mekke ve Medine'nin yanında, "Bir gece, kendisine bazı âyetlerimizi gösterelim diye kulunu Mescid-i Harâm'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah(c.c) eksikliklerden münezzehtir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir." ayetinin şahitliğiyle mübarek kılınmış Kudüs, bize bir adım daha atma gücü verdi.

Fotoğraf: Ahmet Faruk Bostancı

Yüreklerdeki namaz silinmedikçe Kudüs sevgisi ilk günkü gibi hep taptaze kalacak. Kudüs mesafesi, Müslümanlar için en kıymetli zamanların yaşandığı anlarda ilk kıble oldu. Beyt-i Makdis diye adlandırılan mabedin ismi sonradan Mescid-i Aksâ olmuştur. Aksâ kelimesi "en uzak" anlamında kullanılır. Mekke'ye olan uzaklığından dolayı bu isim verilmiştir.Mescid-i Aksâ'nın değerinden bir şey eksiltmedi; bilakis Mescid-i Aksâ ile Mescid-i Haram'ı birbirine daha yakın ve daha değerli kıldı.

Kıble Mescidi

Mescid-i Aksâ sınırları içerisinde yer alan Kıble Mescidi, Mervan bin Abdülmelik tarafından yaptırılmıştır. Zaman içerisinde çeşitli nedenlerden ötürü hasar görmüştür. Selahaddin Eyyübi'nin hocası Nurettin Zengi tarafından yaptırılan ama ömrü vefa etmediği için Selahaddin Eyyübi'nin Kudüs'ün fethini izleyen günlerde bizzat kendisi tarafından mescide yerleştirilen minber, 1967 tarihinde Avusturyalı bir fanatiğin saldırısı sonucu kullanılamaz hale gelmiştir. 2005 yılında Ürdün, Türkiye, Endonezya ve Pakistanlı ustalar birleşerek bir çivi bile çakmadıkları çivisiz yeni minberi yerine koymuştur.

Kıble Mescidi, Fotoğraf: Ahmet Faruk Bostancı

Kıble Mescidi büyük yeşil kapılarıyla sizi kucaklar, kubbesi ile size mimarinin güzel örneklerini sunar, Zekeriya mihrabı ile sizi Allah'a yaklaştırır. Namaz sonrası mescidin önünde hurma ve zencefil ikramını neredeyse hiç eksik etmeyen kardeşlerimizin yanı sıra "ila Gazze!" nidalarıyla Gazzeli esir kardeşlerimize yardım toplayan kardeşlerimiz, dayanışmanın en güzel örneklerini sergilemektedirler. Tabii Türkiye'den gidenlerin bu kardeşlerimize yardımcı olması çok çok önem arz etmektedir.

Kıble Mescidi yakınlarında Burak Duvarı bir diğer adlandırmayla Ağlama Duvarı yer almaktadır. Yahudilerin kutsal kabul ettiği Süleyman Mabedi'nin ayakta kalmış batı duvarıdır. Bundan dolayı, "Batı Duvarı" olarak da bilinir. Fotoğrafta görüldüğü üzere, ibadet maksatlı toplanan kalabalık haremlik selamlık uygulamasına riayet etmektedirler.

Mervan Mescidi

Kıble Mescidi'nin hemen yanında bulunan mescid ise, kemerlerini yapan Abdülmelik bin Mervan'ın çocukları Süleyman ve Velid olduğu için ismi Mervan Mescidi olarak kalmıştır. Abdülmelik bin Mervan, Hz. Meryem'in aziz hatırasına zarar gelmemesi için Mervan Mescidi'nin küçük bir bölümünü kapatmıştır. Meryem validemizin hakkında çekilen Hz. Meryem dizisindeki kaldığı oda buradaki odayı çağrıştırmaktadır. Meryem validemizin annesinin ismi İslami kaynaklarda Hanne olarak geçmektedir. Bu ismin İbranicesi Hanna, Latincesi ise Anna'dır. Âl-i İmrân suresinin 33-37. ayetleri arasında "İmrân'ın karısı" şeklinde ismi açıkça belirtilmeden Meryem validemizin annesinden ve onun, kızı Meryem'i Allah'a adamasından bahsedilmektedir.

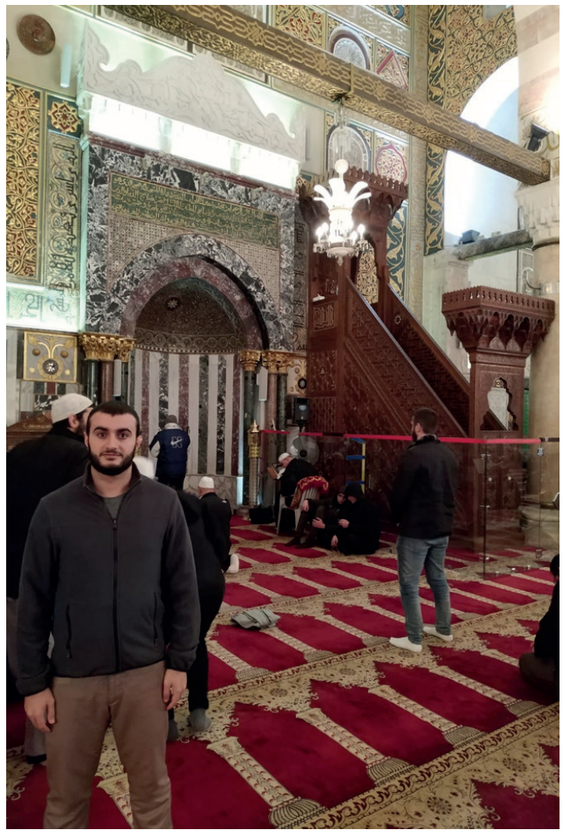

Kıble Mescidi'nde yeni yapılan çivisiz minber, Fotoğraf: İsmail Çetinkaya

Kıble Mescidi'nin Kapısı, Fotoğraf: Selman Faris Kılıç

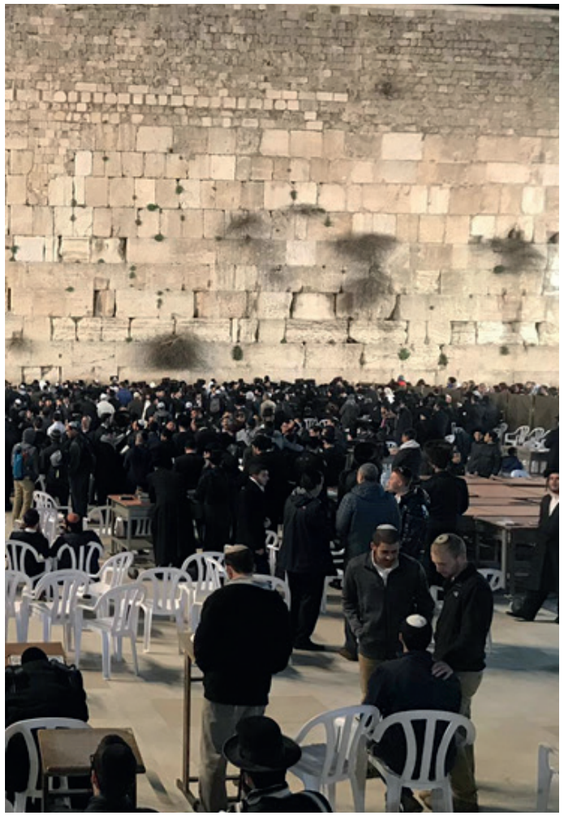

Ağlama Duvarı, Fotoğraf: Ahmet Faruk Bostancı

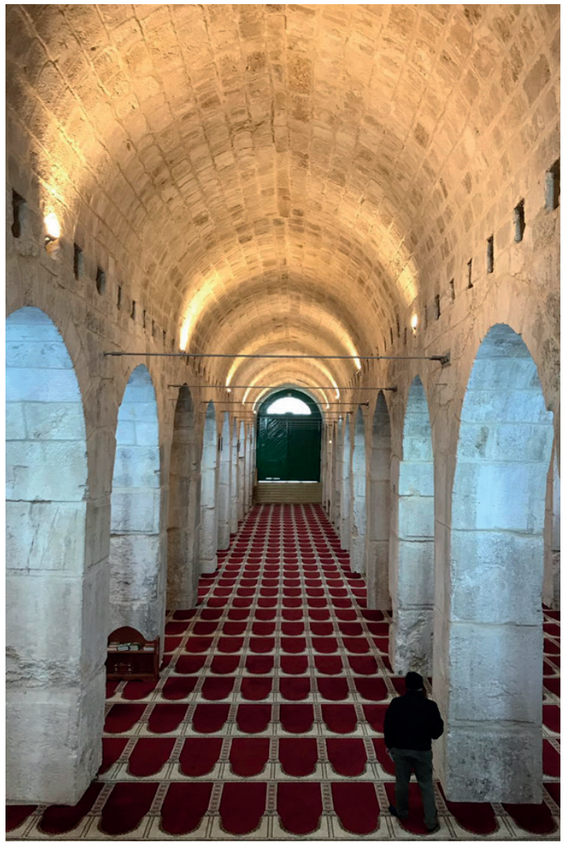

Mervan Mescidi, Fotoğraf: Ahmet Furkan Bostancı

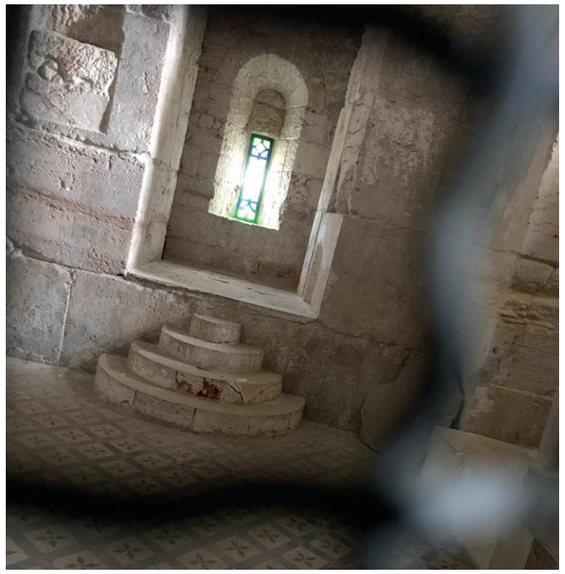

Mervan Mescidi'nde Hz. Meryem'in kaldığı inanılan oda, Fotoğraf: Ekrem Tecim

Mervan Mescidi haçlı işgalinden Selahaddin Eyyübi'nin fethine kadar ahır olarak kullanıldı. Mervan Mescidi'nin sütunlarının alt köşelerinde atlarını bağlamak için açtıkları delikli bölmeler hala mevcut. 1917'den 1996'ya kadar Mervan Mescidi karanlıklara mahpus kalmış, ancak Kudüs muhafızı Raid Salah öncülüğünde Kudüslü kardeşlerimizin girişimleriyle Mervan Mescidi yine açılmıştır. Mescidin bir koridoru Türk bir mermer ustası kardeşimiz tarafından yaptırılmış olup herkes tarafından Türk Koridoru ismiyle anılır hale gelmiştir.

Kubbetü's Sahra'ya Doğru Adımlamak, Fotoğraf: Ekrem Tecim

Kubbetü's Sahra

Kubbetü's Sahra Mescid-i Aksâ'da inşa edilen ilk mesciddir. Kubbetü's Sahra yaklaşık olarak 687-691 tarihlerinde Emevi halifesi Abdülmelik bin Mervan tarafından yaptırılmıştır. Mescid-i Aksâ hareminin bir sembolü olarak gördüğümüz altın kubbeli, mavi çinili olarak sekizgen biçimde olan cami Kubbetü's- Sahra'dır.

Kubbetü's Sahra'nın içinde asılı olduğuna inanılan muallak taşı, Kanuni Sultan Süleyman'ın alt tarafı kaplattığı iddiası kulaktan kulağa günümüze kadar ulaşmıştır. Ama bu iddialar gerçeklikle örtüşmemektedir. Yahudiler, başlangıç kayası diye adlandırdıkları muallak kayasını, Mesih'in Dünya'ya indiğinde insanları bu kaya üzerinden tebliğe çağıracağı inanışından ötürü kutsal sayarlar.

Kudüs'ü yalnız ve yüzüstü bırakmamak vazifemizdir. Peygamber Efendimiz ﷺ bu mübarek yer ile ilgili şöyle buyurmuştur: ***"Gidin ve Mescid-i Aksâ'da namaz kılın. Şayet gidemez ve orada namaz kılamazsanız, oranın kandillerini aydınlatacak yağ gönderin."***. Yakın zamanda ahiret yurduna göçen Doğan Cüceloğlu'nun ***"Etrafında kimseyi bulamamak zor, içinde kimseyi bulamamak ise daha zor."*** sözünü Kudüs için söylemek istemiyorsak Kudüs hassasiyetimizi ve ziyaretlerini sıklaştırmalıyız. Çünkü Kudüs'te Müslümanlara yönelik sert yaptırımlar uygulanmaktadır. Kudüs ancak İslam dünyasının birlik ve beraberliği sayesinde gerçek özgürlüğüne kavuşabilir. Yüce Rabbimiz Bakara suresinin 148. ayetinde şöyle buyurur: ***"Herkesin yöneldiği bir yön vardır. Haydi, hep hayırlara koşun, yarışın! Nerede olsanız Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz, Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter."*** Gelin hep birlikte hayırlara öncülük edelim, sarılalım yüce Kur'ân'a, birlik olmamızı Allah vadediyor. Kudüs'ü özgür kılmak için fert fert Kur'an'a akın etmeliyiz...

Peygamber Efendimiz ﷺ bu mübarek yer ile ilgili şöyle buyurmuştur: "Gidin ve Mescid-i Aksâ'da namaz kılın. Şayet gidemez ve orada namaz kılamazsanız, oranın kandillerini aydınlatacak yağ gönderin."

"Akan bütün kanlar Hak için aksa
Esir mi olurdu Mescid-i Aksâ?"

Muallak Taşı, Fotoğraf: Ahmet Furkan Bostancı

- DİRİLİŞ ÖNCÜLERİ -

İslam Kardeşliğinin Liyakatlı Temsilcisi Hasan El Benna

Zehra Nur YAVUZ

"Yeryüzünün öğretmeni olmak için gökyüzünün öğrencisi olmak gerek." diyor bilge lider Aliya İzzetbegoviç.

Yeryüzünde bir öğretmen, gök ehlinin sadakatli bir öğrencisi, İslam kardeşliğinin liyakatli bir temsilcisidir Hasan El Benna.

1906 yılında âlim bir babanın oğlu olarak Mısır'da dünyaya gelmiştir. Sağlam bir eğitim almış olan Hasan El Benna öğrencilik yıllarında toplumu gözlemleme şansı bulmuş ve İslam dünyasının içine düştüğü durum hakkında çeşitli kanaatlere ulaşma imkânı yakalamıştır. Bilhassa içinde yaşadığı toplumdan yola çıkarak yönetici kesimin Batı'nın eğitimiyle kendi değerlerinden uzaklaştığını İslami hassasiyetlerinin giderek azaldığını, fikri ve manevi bir buhrana sürüklendiklerini düşünür. Ona göre İslami değerlerden ve kendilerine ait olan kültür ve medeniyetin birikimini reddetmek suretiyle bir kimlik bunalımı yaşayan bu kesim beraberindeki halkı da cehalete sürükleyerek Batı'nın sömürüsüne açık hale getirmiştir. Sosyal ve kültürel anlamda Batı taklitçiliğinin yaygınlaşmasının halkı yoksulluğa ve sefahate sürüklediğini fark eden Hasan El Benna, bunun çözümünün İslam'ın gerçek değerlerine dönmek olduğunu düşünür. Bu gerçek değerlerin çizgisi ise ancak nebevi bir yaşam tarzı ve hadisi şeriflerin ifade ettikleri manalara riayet ederek sosyal yaşamı düzenlemekle belirlenebilir der.

Öğretmenlik yaptığı yıllarda camilerde vaazlar vermeye başlar. Halkı içine düştükleri bu vahim duruma karşı tedbir almak için mücadeleye davet eder. Bunun yeterli olmadığını gördüğünde ise kahvehaneler gibi İslam'dan büsbütün kopmuş insanların rağbet ettiği yerlere yönelir. Oralarda da inandığı davanın fikri mücadelesini devam ettirir. Gayesi, İslam toplumu içerisine İslam adına yerleşmiş fakat İslam'la alakası olmayan batıl inançların, hurafelerin temizlenip saf bir İslam düşüncesine erişilmesine vesile olmaktır. Bu minvalde bir İslam anlayışının çağın gerekliliklerine de cevap verebileceğini anlatmak için var gücüyle çalışmıştır.

Bugünün Müslümanlık anlayışı dini sosyal hayattan, siyasetten, kültür ve medeniyetten ayrı düşünüp soyut bir kavram haline getirirken Hasan El Benna'nın düşüncesinde İslam tüm bunların merkezinde kabul edilerek modern toplumların tüm ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir din olarak vücut bulur. Hasan El Benna sadece ibadet ve taatten ibaret olmayan, sosyal anlamda da varlığını hissettiren bir din anlayışıyla kafalardaki İslam algısını somutlaştırarak bir irşad metodu geliştirmiştir.

İçtimai tefsir ekolünün da kurucusu olan Seyyid Kutup ile olan dava arkadaşlığı ve fikir alışverişi Kuran ayetlerinin işaret ettiği toplumsal yönü öne çıkarmak hususundaki düşüncelerini sistemleştirmesine vesile olmuştur.

O dönemde toplumda gündemde olan bazı meselelere de eğilmiş olan Hasan El Benna milliyetçilik anlayışını, tasavvufi düşünceyi gerçekçi bir bakış açısıyla yorumlamış ve müspet bir çehre kazandırmıştır. Milliyetçiliği ırkçılık düşüncesinden ayıran bir çizgi takip etmiştir. Onun milliyetçilik anlayışında Arap ırkçılığı değil İslami çizgilerle belirlenen bir kültürel yaşamı koruma ve sahip çıkma gayreti vardır. Tasavvuf düşüncesini ise o günkü Mısır halkının 'mutasavvıflara koşulsuz itaat' anlayışını reddeden bir temel üzerine oturtur. Velî kimselere saygının kulu Allah'a yaklaştıracağını fakat onları kudreti ilahinin bir parçası olarak görmenin iman açısından sakıncalı olabileceğini vurgulamıştır.

Henüz 22 yaşında iken altı arkadaşıyla "İhvan-ı Müslimin" adını verdikleri bir teşkilatlanmanın temelini atan Hasan el Benna sağlam bir düşüncenin oluşumuna öncülük etmiştir. Bu düşüncelerini sadece ifade boyutunda bırakmamış eylemsel olarak da varlığını hissettirmiştir.

İhvan-ı Müslimin kız ve erkek çocukları için okullar açan, aralarındaki ekonomik sıkıntılar çekenlere yardımcı olmak için bir fon oluşturan, fabrika kurup İngilizlerin sömürüsüne boyun eğmek istemeyenlere kapılarını açan, Müslümanlara maddi manevi imkân sağlayan bir oluşum olmuştur. Bu davaya gönül verenler bu birliktelikle adil ve dengeli bir toplumun olabileceğini göstermeye çalışmıştır. Sadece Mısır toplumuna değil tüm dünya Müslümanlarına karşı ortak bir tavır belirlemiş ve Filistin meselesinden tutun Pakistan devletinin inşasına kadar birçok konuda fikirsel ve eylemsel faaliyetler içinde bulunmuşlardır.

Hasan El Benna'nın öncülük ettiği bu oluşum hayatın her alanında varlık gösteren bir Müslümanlık anlayışını savunur. Dini caminin sınırlarına hapseden caminin kapılarını da dünyaya kapatan Müslümanlık anlayışı yerine nebevi çizgide bir ilerlemeyi öne çıkarır. Bir uyanışa vesile olmak için çırpınan Hasan El Benna, Zeynep Gazzali, Seyyid Kutup gibi kendisi ile aynı ideali taşıyan güzide dava arkadaşları sayesinde İslam toplumunun güçlü bir sesi haline gelmiştir. Fakat İngiliz sömürgesine karşı tavrı, Filistin konusundaki faaliyetleri ve dünya Müslümanları ile alakalı çeşitli girişimleri sebebiyle hedef haline gelen Hasan El Benna birçok defa tutuklanmış ve çeşitli baskılara maruz kalmıştır. Bu baskılar da onu yıldıramamış, yolundan döndürememiştir.

Mücadelesinin en dikkat çekmeye başladığı zamanlarda henüz 43 yaşındayken bir suikast kurban edilmiştir. İslam davasında çok geniş ufuklar açan fikirlerin inşasının ardından ismini şehadet makamının en üst mertebelerine yazdırmış bir mücahit olarak gönüllerimizde yer etmiştir. "Zindan kapıları sizi içeri almak için açılıp, idam sehpaları sizin için kurulduğunda biliniz ki; davanız meyve vermeye başlamıştır" diyen Hasan El Benna'dan geriye, bugün hala etkisini sürdüren fikirler ve İslam davasında canını hiç çekinmeden ortaya koyan bir mücahidin mirası olan bir cihat anlayışı kalmıştır.

Günümüzde hâlâ varlığını sürdüren Müslüman Kardeşler Teşkilatı İslam'ın en önemli siyasi hareketidir. Bu hareketin en güçlü isimlerinden olan Seyyid Kutup "Kardeşim sen özgürsün" sözleriyle başladığı o muhteşem şiirinde şehadetin Allah'a kavuşmanın en güzel şekli olduğu gerçeğini; "Kardeşim biz ölürsek sevdiklerimize kavuşacağız, Rabbimizin bahçeleri bizim için hazırlanmıştır. Muhakkak ki o Cennetin kuşları etrafımızda kanat çırpacaktır." dizeleriyle vurgular. Muhammed Mursi'nin şehadetiyle yeniden kulaklarımıza çalınan "ehi ente hurrun" ezgisi bizlere Hasan El Benna'yı ve onun özgür Müslüman düşüncesine adanışının "övülmüş bir zaferle" taçlandırılışını hatırlatır. Hasan El Benna bize fikrin, ilmin ve inancın gücünü gençliğin heyecanıyla birleştirdiğimizde güçlü bir yumruk gibi zulmün karşısında durabileceğimizi gösteren aziz şehidimizdir. "Ey Allah adına koşanlar, daha hızlı koşun! " deyip aynı hızla şehadete kanat çırpan şanlı bir mücahittir. / RUHU ŞAD OLSUN...

Gayesi, İslam toplumu içerisine İslam adına yerleşmiş fakat İslam'la alakası olmayan batıl inançların, hurafelerin temizlenip saf bir İslam düşüncesine erişilmesine vesile olmaktır.

- KİTAP HÂLİ -

Kutsallığın İşçisi: Oruç

Ümmü Gülsüm Ergün KABA

**"Geldin. Seni bekliyorduk.
Hoş geldin.
Mutluluk getirdin.
Gelişin bir bayramdır.
Giderken de bayram bırakarak gidersin.
Yalnız bir ayı değil, yılı ve ömrü onaransın.
Zamana yakut, cevher özünü veren bir ustasın..." (s.97)**

Orucun gelişine dair sevincini bu mısralarla dile getiriyor, çağımızın şüphesiz en güçlü yazar-şair-mütefekkirlerinden biri olan Sezai Karakoç. Çoğunluğu farklı dergi ve gazetelerde yazılmış oruçla ilgili yazılarının toplandığı "Samanyolunda Ziyafet" kitabı, ramazan ayına özel okuma programı hazırlayanlar için listeye alınabilecek nadide bir eser. Orucu bir ziyafet sofrasına benzeten yazar, kaleme aldığı eserle de adeta okuyucuya bir ziyafet yaşatıyor.

Karakoç'a göre "betonları kıran oruç" (s.7); hareketi azalmış ruhumuzu dinamitleyerek bizi kökünden sarsıyor, bir bakıma öze dönmemizi sağlıyor. Yani her yıl en azından bir kez üstadın ifadesiyle "diriliş" hasıl oluyor. Ruhta başlayan bu diriliş kişiyi harekete geçirecek, kişi toplumu, toplum ise İslamiyet'i diriltecektir. "...külü deşer, betonları yıkar, eskiyen dünyayı tazeler, kâinatı yeniden yaşanmağa değer bir yer haline getirir..." (s.8) dediği orucun bu güce mazhar olması; İslam alemi için mübarek ramazan ayının ne kadar ehemmiyet arz ettiğini gözler önüne seriyor.

Yılda bir kez bizlere konuk olarak gelen oruç, bir mimardır Karakoç'a göre. Onarılmaya muhtaç bir ev gibi olan ruhumuzu, bir mimar edasıyla onarmaya gelmiştir. İşini de hassasiyetle yapar çünkü "kutsallığın işçisidir o." (s.31)

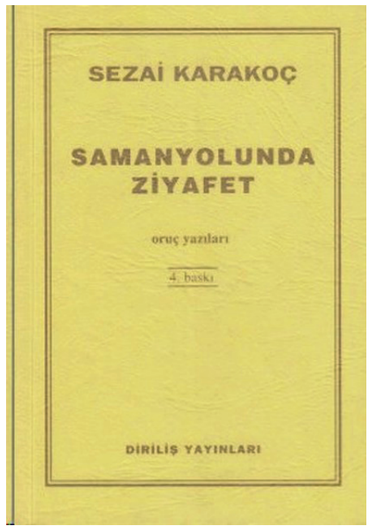

Sadece işini yapıp gitmemelidir oruç. Nitekim "oruç da susar, oruç da acıkır." (s.49) Dolu gelip kendini boşaltırken, dolu da gitmelidir. Çünkü "oruç, müminin kalbinde iftar eder." (s.50) Öyleyse bize bir müjde gibi gelen, ruhumuzun işçiliğini üstelenen, gök sofrasında ziyafetler sunan oruca kalplerde yer açılmalı ve orada ağırlanarak beslenmelidir. Ne ile beslenmelidir?

"Oruca, gök şahidi oruca mahsus besinler,
Yükseltilen dualar, derinleşen secdeler,
Kur'an sesiyle aydınlanan ikindiler,
Allah adıyla diriltilen geceler." (s.49)

Nihayet "oruç yolcudur." Ziyafetin bir yıl daha sona ermek üzere olduğunu yüreğinde ince bir sızıyla haber veriyor üstat ve uyarıyor:

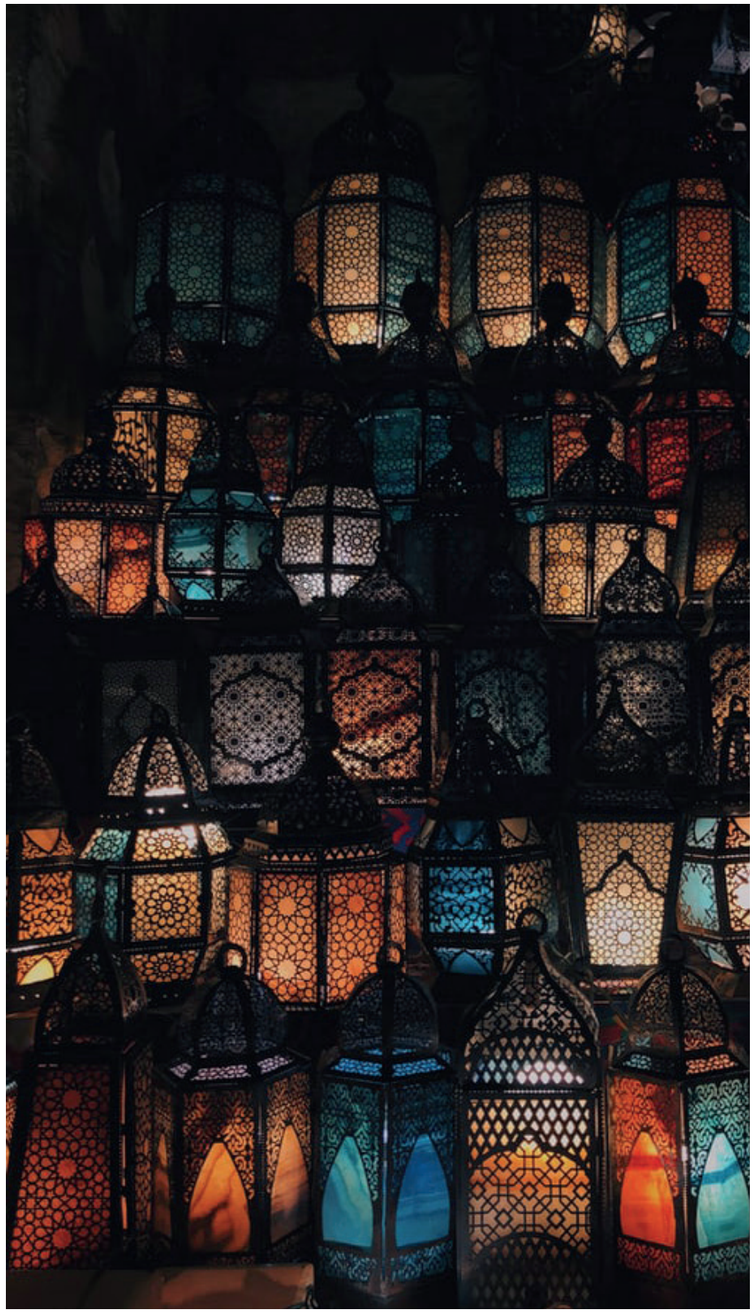

"İşte oruç giderken bizi her bakımdan bir nefs muhasebesine çağırarak gidiyor. Bunu yapmadıkça tuttuğumuz orucun eserinin gönlümüzde kalacağını ummak doğru olmaz, işte bunu bilmeli."

Her satırı ayrı derinlikte, altı çizilerek tekrar tekrar okunabilecek bu kıymetli eser özellikle ramazan ayında okununca; mübarek ayın feyzine feyiz katacak, orucu sadece tutturmayıp iftar sofrasında kana kana içtiğimiz suyun damarlarımıza karışıp bizi beslemesi gibi orucun hikmetini tattırarak ruhumuza işletecektir. Nitekim onun için oruç; "Bir ruh şölenidir.", "Bir gök sofrasıdır.", "Yani Samanyolunda Ziyafet." (s.11)

60'lı yıllardan 2000'li yıllara kadar oruca dair yazagelmesi, onun bu ibadete verdiği önemi gösteriyor bir bakıma. Ayrıca bu geniş zaman diliminde yazarın oruçla birlikte değişen toplumla ilgili duyuş ve düşüncelerini de görmek mümkün.

Engin fikir dünyasının özgün üslubuyla buluşması sonucu kaleminden ustaca dökülen bu metinlerde, güçlü metafor ve benzetmeler kullanarak şairliğini de hissettirmeyi ihmal etmiyor Karakoç. Hatta eserde şairin bir de "Oruç ve Allah" adlı şiiri yer alıyor.

Sizler de orucun feyzini arttırmak, orucu daha iyi idrak etmek ve mübarek ramazan ayını Kur'an ve sünnet ışığında ihya etmek için okuyacak bir şeyler arıyorsanız, üstadın bu ziyafet davetine icabet edebilirsiniz.

Karikatür: Kadir İNAN

- DENEME -

On Sekizlik Duygularım

Hulusi Furkan GÜRLER

Biraz sisli, biraz temiz, biraz tutkulu, biraz asil, biraz da insan olmak.

Gönül yorgunluğuma son veren heyecanı damarlarımda hissetmek istiyorum.

Tembelliğe yer yok diyorum, biraz farklılık istiyorum.

Biraz çekingen oluyorum, birazda detaycı oluyorum.

İnsanlığa bakıyorum can çekiştiğini görüyorum.

Neden? bitiyor diyorum.
Kimse bilmiyor.

Eskiyen ve eskidendi o işler.

Selamun aleyküm nasılsın Ali usta? Var mı bir ihtiyacın?

Gel otur iki dakika çay içelim. Huzur kokan esnaf çarşısında oturuyorum.

İçiyorum şekersiz çayımı kalkıyorum sonra.

Yürüyorum ve etrafı izliyorum nasıl da mutlu insanlar, nasıl da huzurlu ve güleçler.

Düşünüyorum ne bozabilir bu güzelliği ne yaralayabilir bu içtenliği.

Ahlak, Edep, Fikirsizlik.

İnsanın alması gereken ilk eğitimlerdir. Dünya da en çok olan meslek ne diye sorsalar öğretmen derim.

Anne, baba da birer öğretmendir. Verdiği ilk eğitim samimiyet ve ahlaktır.

Samimi duygular insanın yüzüne vuran bir mihenktir.

Günümüzün eksikliği olan samimiyetsizlik bir hayli çoğalmaktadır.

Virüsten daha hızlı yayılan kötü duygular çevremizi sarmış durumdadır.

Ahlak yoksunu lafını çokça duyarız ama bunun için bir laf etmeyiz.

İşte edeceğimiz mecradasınız sesinizi duyuracağınız bizim mecramız.

Ne demiş Yunus Emre;

“Girdim ilim meclisine, eyledim kıldım talep, dediler ilim geride, illa edep illa edep.”

Oturmanın bile edebi olduğu bu cihanda dilin kemiksizliğine şahit olduk oluyoruz.

Gönlünüzü ferah tutmayınız!

Dertli bir insan olabilmek için fedakar olmak gerek.

Çok işimiz var!

Kalplere dokunacağız farkında olmadan, sorumlu olduğun alandan vazgeçme devam et hidayete vesile olmayacağın ne malum?

Milyarlarca yüz ve altında nice fikirler.

Bir küçük çocuk görüyorum karıncayı beslemeye çalışan fikri ve zikri var.

İkbalin dediği gibi;
“Aklın ölümüdür fikirsizliktir.
Kalbin ölümüdür zikirsizliktir.”

Gönül coğrafyamız geniştir her yüze her fikre yer vardır.

Yeter ki içimiz sisli olmasın yeter ki dertsiz olmayalım.

Eskiyi özlediysek eskiyi getirmek istiyorsak yeniyi değiştirmek istiyorsak.

Yeni dünya düzeninin birer parçaları olarak devam edeceğiz yazmaya ve yazılmaya.

Bizi biz yapan duygularımızı kimseye vermeyeceğiz.

Benliğimizi soyutlamaya yer yok!

Sarf edeceğiz israf etmeyeceğiz!

İster gelenek deyin ister görenek ister örf adet deyin yol bizimdir.

Gençsen ya da genç hissediyor isen ya da haykırmak istiyorsan durma!

Gönül bahçemiz uçsuz bucaksız ve sensiz..

Saat de epeyce geçmiş.

Ne kadar çok şey düşünmüşüm yürürken ne kadar dalmışım derin fırtınalı okyanuslara.

Hey sen; UNUTMA!

Her daim on sekiz yaşında olma dileğiyle...

ETKİNLİK

Burada Değer Var

Faruk ŞAHİN

Yediveren Derneği olarak pandemi dönemi boyunca etkinliklerimize ara vermeden devam ediyoruz. Ortaokul kademesinde bulunanlar Yoldayız, Lise kademesinde bulunanlar İstikbal Dükkânı ve Üniversite kademesinde bulunanlar için Üniversite Seminerleri serileriyle buluşmalarımızı yapmaktayız. Peki, genel kitleye yönelik sohbet yok mu? Var tabi, İrfan Sohbetleri ismiyle sohbetlerimiz mütemadiyen devam ediyor. Şimdi sen de katılmak istersen tek yapman gereken Yediveren Derneği ile iletişime geçmek.

ETKİNLİK

Hey Genç! Atölye Senin

Sudenur BOLDAZ

Manevi dünyamıza zenginlik kattığımız, ebedi dostluklar kurmaya adım attığımız Yediveren Genç Hareket Derneği; gençlerimiz için birçok ilmi atölyeleri barındırmaktadır. Farklı pencereleri açtığımız fikir halkalarından, yürüyen Kur'an olarak bildiğimiz Peygamber Efendimiz'in -sallallahu aleyhi ve sellem- örnek hayatından, okuduğumuz kitaplardan izlediğimiz filmlere kadar çeşitli atölyelerde faaliyet gösteriyoruz. Gençliğin ümitvar olması için karanlık kuyulara hep birlikte bu atölyelerle ışık tutmaya gayret gösteriyoruz. Gençseniz, bekleniyorsunuz.

ETKİNLİK

Gençsen Gel!

Delal BOLDAZ

Yediveren genç hareketimizin ortaokul grubunda çocuklarımız için hem ruhu hem de maddi boşluğu dolduracak derslerimiz mevcuttur. Okula yardımcı olması için etüt derslerimiz, Rabbimizin kelamı Kur'anı Kerim dersleri ve bununla birlikte dinin ta kendisi olan ahlak ve siyer derslerimiz faaliyet göstermektedir. İbni Sina bir sözünde "çocuklarda ruh ve beden eğitimi gelişimi beraber yürütülmelidir" der. Yani bir çocuk fiziki olarak büyürken ruhunu da her yaşta onunla büyütmelidir. Gelin çocuklarımızın gelecekleri için el ele verelim, Yediveren'de buluşalım.

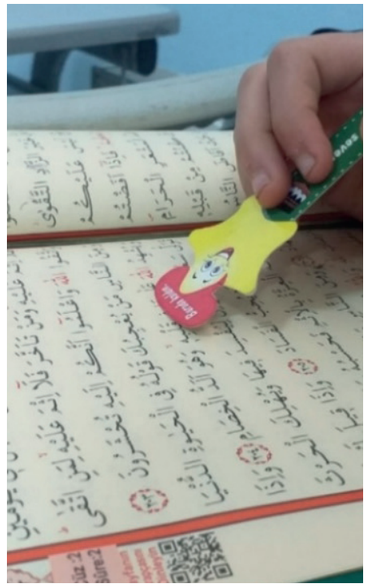

ETKİNLİK

Yardım Çalışmaları

Cihan TOPAL

İyiliğin karşılığı, yalnız iyiliktir.
(Rahman Suresi – 60. Ayet)

Kurulduğu günden beri yüzlerce hikâyeye ev sahipliği yapan, erdemli insan yetiştirme misyonunu adeta bir okul edasıyla yerine getiren Yediveren Derneği yeni hikayeler yazmaya devam ediyor.

Esasen erdemli bir nesil için yol yürüyen ve temel olarak gençlik ve eğitim alanında faaliyet gösteren Yediveren, yardım ve toplumsal dayanışma alanında da kolları sıvadı. Gelin size Yediveren'in yazmaya devam ettiği en güzel hikayelerin membaı olan yardım çalışmalarından kısaca bahsedeyim.

Yediveren derneğinin başlıca faaliyet alanı yukarıda bahsettiğimiz üzere Gençlik ve Eğitim üzerine yoğunlaşmaktadır. Ancak kurulduğu günden bu yana imkanları ölçüsünde yakın çevresindeki vatandaşlara insani yardım ulaştırma veya insani yardımların ulaştırılmasına aracılık etme konusunda imkanları ölçüsünde faaliyet göstermiştir. 2020 yılı mart ayında tanıştığımız kovid-19 günlerine kadar Yediveren'in yardım faaliyetleri ihtiyaca binaen ve anlık planlanan yardım çalışmaları şeklinde devam etti. Ta ki salgın baş gösterene kadar.

Mart 2020 itibariyle salgının etkisiyle günlük hayatın neredeyse tamamı değişti ve bir daha da eskisi gibi olmadı. Yediveren'in yardım faaliyetlerindeki serüveni de bu salgınla birlikte kulvarını değiştirdi. Komşusu açken tok yatılamayacağı buyruğuyla harekete geçen dernek yönetimi Salgının ülke genelinde hissettirdiği yoksulluk ve işsizliğin etkisini azaltmak, çevredeki ihtiyaç sahiplerine imkanlar ölçüsünde yardım götürmek ve bir nebze de olsa insanların yarasına merhem olabilmek adına hızlı bir şekilde organize olarak göreve atıldı. İlk hedef olarak 100 aileye gıda kolisi ulaştırmaktı ve şükürler olsun bu hedef %450 oranında daha fazlasını yaparak yaklaşık 450 aileye gıda kolisi götürmüş oldu. Hem Ramazan ayının bereketi hem de yardıma muhtaç ailelerin çocukların yüzündeki tebessüm büyük bir motivasyon kaynağı oluşturdu. O günlerden sonra yardım çalışmaları daha geniş çaplı ve daha organize şekilde yürütülüyor.

Gelelim bugüne; mevcut durumda Yediverenin yardım faaliyetlerini şöyle özetleyebiliriz.

1- Tespit çalışmaları: Bize yardım için başvuran ya da bir vasıta ile bilgileri elimize gelmiş olan ihtiyaç sahibi aileler teker teker ziyaret edilerek ihtiyaç kritikleri yapılıyor. Hem hanelerde yaşayan kişi bilgileri hem de her hanenin acil ihtiyaç kalemleri ayrı ayrı not ediliyor. İhtiyaç sahibi olan aileler de ihtiyaç durumuna göre kategorize edilerek yardımların en doğru adreslere ulaşması için gerekli çalışmalar yapılıyor.

2- Gıda kolisi: Her ay düzenli olarak gelen gıda kolilerini ihtiyaç sahibi ailelere ulaştırmaya çalışıyoruz. Aylık ortalama 30-40 civarı aileye gıda kolisi götürüyoruz.

3- Adak – kurban: Herhangi bir nedenle (adak- akika -kurban) kestirmek isteyen komşularımıza yardımcı olarak hem adaklarını güvenilir, hijyenik ve islami usule uygun şekilde kesilmesini sağlıyoruz. Aynı zamanda kesilen adak ya da kurbanın etinin dağıtılmasını isteyen vatandaşlarımız için bu etleri ihtiyaç sahibi ailelere ulaştırıyoruz. Hem yurt içinde hem de yurtdışında adak-kurban çalışmamız devam ediyor.

4- Tematik yardım kampanyaları: Yediveren Derneğimizin yardım komisyonu olarak belirli dönemlerde yapılan ve belirli bir temaya özgülenen yardım kampanyalarımız da devam ediyor. Kış aylarında çocuklarımız için yaptığımız "kardeşin üşümesin" sloganıyla kış kampanyası ve yakın zamanda yaptığımız "Umutlu Yarınlar, Mutlu Çocuklar" sloganlı Oyuncak Kampanyası bunun iki güzel örneği oldu. Önümüzdeki dönemde hem sokak hayvanları için hem de başta çocuklar olmak üzere ihtiyaç sahibi komşularımız için tematik çalışmalarımızı arttırarak sürdürmeyi planlıyoruz.

5- Burs yardımı: İhtiyaç sahibi öğrencilerimiz arasından belirlenen 25 üniversite öğrencisi kardeşimize düzenli burs yardımı yapıyoruz.

6- Eşya yardımı: İhtiyaç sahibi ailelerimiz için gerekli olan ev eşyalarını genellikle diğer komşularımızın ihtiyaç duymadığı eşyaları alarak gidermeye çalışıyoruz. Kullanılabilir durumda olan ikinci el ya da sıfır ev eşyalarını bu şekilde değerlendirmeye çalışıyoruz.

Son dönemde toplamda 2000'in üzerinde insanımız bu yardım çalışmalarından istifade etti. Henüz yolun başında olan Yediveren Yardım Komisyonu az zamanda çok işler başardı ve birçok insanımızın hayat hikâyesine bir şekilde ismini yazdırmış oldu.

Yeri gelmişken belirtmek isterim ki; yardım çalışmalarında hedef kitlemize ilişkin tek kriterimiz ihtiyaç sahibi olması. Yani hiçbir şekilde din, dil, etnik köken, siyasi görüş vb ayrım gözetilmeden yardımlar ihtiyaç sahiplerine teslim ediliyor. İhtiyaç sahibi olarak belirlenen ailelerin onurlarını kendi onurumuz bilerek, hiç kimsenin kendini kötü hissetmemesi için gerekli azami dikkati göstermeye devam ediyoruz.

Yediveren Derneği olarak yardım çalışmalarında başta nitelikli insan gücü olmak üzere her türlü destek ve işbirliğine kapılarımız sonuna kadar açık. Kurumlar bazında başta Türk Kızılay'ı Esenyurt Şubesi olmak üzere bölgemizdeki yardım kuruluşlarıyla devam eden işbirliğimizi genişletmeyi hedefliyoruz. Kişi bazında da hangi ırk, düşünce, fikir ve siyasi gruptan olursa olsun bizimle birlikte iyilik yolunda omuz vermek isteyen, çorbada tuzum taşın altında elim olsun diyen, komşusu açken yatağa girince karnında sancı duyan herkese kurumumuzda ve gönlümüzde yer açmaya hazırız.

- SİZDEN GELENLER -

Ömür

Beste Bekir

Sonsuza akan zamanın
İçinden bakıyoruz hayata

Aynı bahçede okşuyoruz
gülü, ısırganı ve hüznü

Bu hangi ırmaktır ki
Sırrını vermiyor kaynağının

Menzilin sesi hiç duyulmuyor
Akıp gidiyor kendince

Aşınan bir yaydır ömür
İnip de çıkamadığın

Tükenişin içli türküsüdür
Kırık merdivenlerde

Kabeyi Savunacağız!

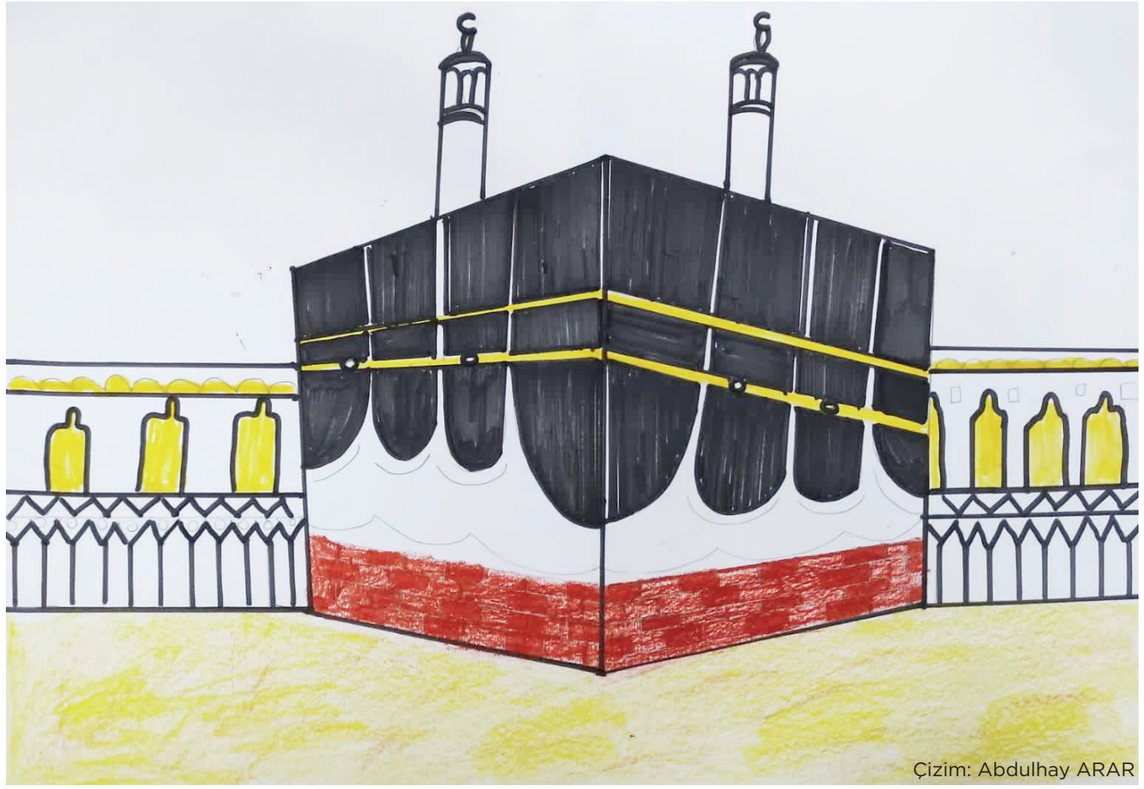

Çizim: Abdulhay ARAR

Kulübümüz Açılmıştır

4 - 6 Yaş
Çocuklarımızın
Eğleneceği ve
Öğreneceği
Yeni Yerimize
Bekliyoruz!

KULÜBÜMÜZDE NELER Mİ VAR?

- ELİF BA
- İSLAMİ EĞİTİMLER
- ALLAH VE PEYGAMBER SEVGİSİ
- DEĞERLER EĞİTİMİ
- SANATSAL ETKİNLİKLER
- PSİKOMOTOR GELİŞİMİ
- BEDENSEL AKTİVİTELER
- AKIL OYUNLARI

Yediveren
ÇOCUK KULÜBÜ

DETAYLI BİLGİ VE İLETİŞİM
RABİA TUNA
0530 857 92 26

SU KUYUSU İLE AFRİKA'YA VE ARAKAN'A

Umut Olun

Adak, Akika, Şükür ve Sadaka Kurbanlarınızı

Türkiye'de ve Afrika'da İhtiyaç Sahiplerine Ulaştırıyoruz

insan ve medeniyet hareketi yediveren

genç HAREKET YEDİVEREN

Yunus Emre Mah. İnönü Caddesi
377. Sokak No:4 / ESENYURT
yediverengh

BİLGİ ALMAK VEYA BAĞIŞ YAPMAK İÇİN
0539 396 59 24
0212 620 76 76

ANKA
İNŞAAT & MÜHENDİSLİK

İnşaat - Mimarlik - İç mimarlık - Mühendislik - Müteahhitlik
3D Tasarım - İç mekan Tasarım ve Uygulama

Muhammed Sena ÖZDEMİR

anka_mimarlik_muhendislik

Turgut Özal Bulvarı Dumankaya Miks. No:48/1 Küçükçekmece / İSTANBUL

0532 605 44 36 0212 536 95 54 ankaimm@gmail.com

GÖKCAN
SÜRÜCÜ KURSLARI

Avcılar ve Büyükçekmece ilçelerinde 30 yıllık tecrübesi, deneyimli ve usta öğreticileri ile birlikte yüzlerce sürücü kursu adayına ehliyet sınavlarında yüksek başarı yakalamış ve sonrasında sürücü belgesi kazandırmış, bugün sürücü kursu sektöründe kaliteli, güvenli ve tanınan isim olarak marka yapmış GÖKCAN SÜRÜCÜ KURSU olarak aynı hizmeti siz kıymetli yeni ehliyet alacak sürücü kursu kursiyerlerimize ve mezun sürücülerimize aynı kalitede hizmet vermeye gurur ve sevinç ile devam etmekteyiz.

Yeşilkent Mah. Balıkyolu Cad. G-107 Sk. No:1 Kat:2 Avcılar / İSTANBUL

0552 235 14 58 0212 596 58 96

Alnımız secdede bulsun bizi her lâhza ezan
Ve hazin ömrümüzün her günü olsun Ramazan
Zikrimiz Arşı geçip fecre kadar yükselsin
Mâveralardan ümîd ettiğimiz ses gelsin

Faruk Nafiz Çamlıbel

ISSN 2757-5535
9 772757 553009